᾿மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

Vol. XIV. Madras: December 1912. No-12.

புத்தகம் - கச. சென்னப்பட்டணம்: டிசம்பர்மீ 1912. இலக்கம்-12.

உஷ்ணம்

போன பாடத்தின் துவக்கத்தில் நமது உணர்ச்சியே நம்மை ஏமாற்றி விடுகின்றது என்று சொன்னோமல்லவா? அதை இப்பொழுது நன்றாய் ஆராய்ச்சிசெய்வோம். பகல் பொழுதில் வழி நடந்தவன் ஒருவனும் தோட்டத்தில் உலாவி வந்த ஒருவனும் ஒரே சமயத்தில் ஒரு திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்தபோது வழிநடந்து வந்தவன் திண்ணைகுளிர்ச்சியாய் இருக்கின்றதென்றும் தோட்டத்தில் உலாவிவந்தவன் தாபமாய் இருக்கின்றதென்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே! அதற்குக் காரணத்தை அறியப் பிரயத்தனம் செய்யலாம். பகல் காலத்தில் வழிநடந்ததுபற்றி, திண்ணையில் உட்காரும் வரையில் அம்மனிதன் மிகுந்த உஷ்ணபிரதேசத்திலேயே நடந்திருக்கிறான். அவ்வழிகளில் உள்ள வாயுவும் (*air*) உஷ்ணமாய்த்தானே இருக்கவேண்டும். திண்ணை, நிழலில் இருப்பதால், அவ்வளவு சூடாய் இல்லை. அங்கிருக்கும் வாயுவும் சற்று சூடுதணிவாய் இருக்கின்றது. ஆகவே அம்மனிதன் உஷ்ணமான இடத்திலிருந்து உஷ்ணம் தணிவாயிருக்கும் இடத்திற்கு வருகிறான். அதனால் அவனுக்கு இன்பமாய் இருப்பதுபோல் தோன்றுகின்றது. இரண்டாம் மனிதன் தோப்பில் உலாவிக்கொண்டிருந்தான். தோப்புகளில் மரங்களடர்ந்து இருந்ததால் வெயிலின் கொடுமை இல்லையாகையால், குளுகுளு வென்றிருக்கும். அதைவிட வீதித்திண்ணை சூடு அதிகமென்பது நான் சொல்லாமலே விளங்கும். ஆகையால் இரண்டாவது மனிதன், குளிர்ச்சியாய் இருக்கும் இடத்திலிருந்து உஷ்ணமாய் இருக்கும் இடத்துக்கு வருவதால், அவனுக்கு உஷ்ணமாய் தோன்றுகின்றது. இவ்வித்தியாசங்களைத் தெர்மாமீடர் வைத்துக்கொண்டு உண்மையோவென்று விசாரிக்கலாம். தெர்மாமீடரை திண்ணையில் 10-நிமிஷம் நூலைக்கட்டித் தொங்கவிடுவோம். ரசம் 95-படியில் நிற்கின்றது. ஒருகுடை பிடித்துக்கொண்டு தெருவில் நடந்து போகும்போது குடைக்கம்பியில் அதை 10-நிமிஷம் தொங்கவிட்டு டெம்பரெசர் எவ்வளவென்று பார்ப்போம். 98, 97, டிக்கிரீ இருக்கின்றது. அருகில் உள்ள தோப்பில் தெர்மாமீடரை வைத்துக்கொண்டு உலாவுவோம். 92 93-வது படியில் ரசம் நிற்கின்றது. ஜலத்தில் மூன்றுவிதம், ஒவ்வொரு கிண்ணத்திலும் வைத்துக்கொண்டு பரிக்ஷைசெய்தோமே, அப்பொழுது தோன்றின வித்தியாசத்தின் காரணம் என்னவென்று விசாரிப்போம்.

உஷ்ண ஜலத்தில் தெர்மாமீடரை வைத்தபோது ரசம் 100, 110-வது படியில் நிற்கின்றது. இரண்டாவதில் 80, 82 - வது படியில் நிற்கின்றது. மூன்ருவதில் 90, 92, வது படியில் நிற்கின்றது. ஆனல் விரல்கள் மட்டும் என் ஒன்று ஒரு விதமாயும் மற்ருென்று இன்னொரு விதமாயும் உணர்ச்சி கொடுக்க வேண்டுமெனருல் முதல் கிண்ணத்தில் இருந்த விரல் வெயிலில் நடந்து வந்த மனிதன் போன்று டெம்பரெசர் அதிகமான இடத்தில் இருந்ததல்லவா? அதைக் கொண்டுபோய் கடைசி கிண்ணத்தில் தோய்த்த போது கையிலிருந்து உஷ்ணம் ஜலத்துக்குப்போகிறது. ஆகையால் கை குளிர்ந்ததுபோல் தோன்றுகின்றது. மற்ருெருவிரல், தோப்பில் உலாவி வந்தவன்போன்று சூடு குறைவாய் இருந்த இடத்தில் இருந்தது பற்றி, மூன்றும் கிண்ணத்தில் வைத்தபோது ஜலத்திலிருந்து உஷ்ணம் விரலுக்கு வருகிறது. ஆகையால் விரல் உஷ்ணமாய் இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. உஷ்ணத்தின் தன்மையே இவ்விதமல்லவா? உஷ்ணம் எப்பொழுதும் சூடு அதிகமாய் இருக்கும் இடத்திலிருந்து சூடு குறைவாய் இருக்கும் இடத்துக் கே போகுமல்லவா? முதல் விரல் ஜலத்தைவிட சூடு அதிகம். இரண்டாவதோ ஜலத்தைவிட சூடு குறைவு. ஆகையால்தான் ஒன்று உஷ்ணத்தை ஜலத்துக் குக் கொடுத்து குளிர்ச்சியாய் இருப்பதுபோலும், மற்ருென்று உஷ்ணத்தை வாங்கிக்கொண்டு சூடாய் இருப்பதுபோலவும் உணர்ச்சி உண்டாக்குகின்றன.

உஷ்ணமாக்கிய வஸ்துக்கள் எல்லாம்—கனப்பொருள்களாயினும், திரவப் பொருள்களாயினும், வாயுப்பொருள்கள் ஆயினும்—தம்அளவில் அதிகமாகின் றனவென்று முன்பாடத்தில் சொன்னேமல்லவா? அவ்விதப்படி தம்மளவில் அதிகமாகாத வஸ்துக்களும் உண்டு. அவை மிகக் கொஞ்சம். மழைக்காலங் களில் நம் வீட்டு மரக்கதவுகளை நன்ருய்ச் சாத்தி தாள்போட முடிவதில்லை. வெயிற்காலத்தில் நன்ருய்த் தாள்போடமுடிகின்றது. ஆகவே மழைகாலத்தில் கதவின் பலகைகள் தம்மளவில் அதிகமாய் விட்டனபோலும். வெயிற்காலத் தில் குறைந்து விட்டனபோலும் தோன்றுகின்றன. வெயிற்காலத்திலோ உஷ்ணம் அதிகம். மழைகாலத்தில் அவ்வளவு உஷ்ணமில்லை. இதற்குக்கார ணம் தெரியவேண்டுமானல் ஒரு பரிக்ஷைசெய்யவேண்டும். ஒரு (பிஸ்கட்) துண்டு எடுத்து ஜலத்தில் ஊறப்போடுங்கள். அது என்னவாகின்றது? ஊறி ப்பருத்துப்போகின்றது. வடாம் இட்டு வெயிலில் உலரவைத்தால் அது சுருங்கிப்போகின்றது. இவற்றிற்குக் காரணம் நான் சொல்லவேண்டியதில்லை யே! பிஸ்கட் ஜலத்தை உரிஞ்சிக்கொள்ளுகின்றது. வடாம் தன்னிடத்தில் உள்ள ஜலத்தை இழந்துவிடுகின்றது. அதனலேயே இம்மாறுபாடுகளுண் டாகின்றன. ஒரு அட்டையை ஜலத்தில் நனைத்தால் அது ஊறிப்பெருத்து ப்போகிறது. வெயிலில் வைத்தால் அது சுருங்குவதையும் பார்க்கலாம். செடி களின் இளங்கிளைகளையும் தடிப்பான இலைகளையும் உலர்த்தினபோதிலும் அவை சுருங்குவது நன்ருய் விளங்கும். கதவின் மரம் மழைக்காலத்தில் பெ ருத்துப் போவதற்குக் காரணம் நீங்களே யோசித்து அறியலாம். மழைகாலத் தில் வாயுவில் ஏராளமாய் ஈரம் இருக்கின்றது. அவ்வீரத்தை மரம் உரிஞ்சிக் கொண்டு பெருத்துப்போகின்றது. வெயிற்காலத்தில் மரம் தனது சிறியதுவா ரங்களிலுள்ள ஈரத்தை இழப்பதினல் சுருங்கிப்போகின்றது வெயிற்காலங் களில் புஸ்தகங்களை மேஜையின்மேல் வைத்து இருந்தால் அட்டை வளைந்து போகின்றது. மழைகாலத்தில் அதேபுஸ்தகத்தின் அட்டை உட்புறம் குழி வாயும் வெளிப்புறம் உப்பியும் போகிறது. மரம்போலவே உஷ்ணமாக்கிய

போது சுருங்கியும் மழைக்காலத்தில் பெருத்தும் போகக்கூடிய வஸ்துக்கள் இன்னும் சிலவுண்டு. இந்தியாரப்பர், தோல் இவை அம்மாதிரியானவை.

இனி உஷ்ணம் என்பதற்கும் சீதோஷ்ணஸ்திதியென்கிற டெம்பரெசர் என்பதற்கும் வித்தியாசத்தை விவரமாய் அறியவேண்டும். பழுக்கக்காய்ச்சின ஊசி, கொதிக்கும் ஜலத்தைவிட சூடானதல்லவா? ஏன்? பழுக்கக்காய்ச்சின ஊசியைக் கொதிக்குஞ் சலத்தில் அமிழ்த்தினால் ஊசி தன் உஷ்ணத்தை கொதிக்குஞ் ஜலத்துக்குக் கொடுத்துவிடுகிறது? ஆகையால்தான் பழுக்கக் காய்ச்சியிருக்கும்போது ஊசியின் டெம்பரெசர் கொதிக்கும் ஜலத்தின் டெம்பரெச்சரைவிட அதிகமென்கிறோம். மறுபடி ஊசியை பழுக்கக் காய்ச்சுவோம். இரண்டு சரியான அளவுள்ள சொம்பில் அரைவரிசை வரையில் குளிர்ந்த ஜலம் எடுத்துக்கொள்வோம். ஒன்றில் ஒரு டம்ளர் கொதிக்கும் ஜலத்தை யூற்றுவோம். மற்றொரு செம்பு ஜலத்தில் பழுக்கக்காய்ச்சின ஊசியைத் தோய்ப்போம். ஒரு நிமிஷம் பொருத்து இரண்டு செம்புகளையும் பரிக்ஷை செய்வோம். எந்த சொம்பின் ஜலம் அதிகசூடாய் இருக்கிறது? சந்தேகமாய் இருந்தால் நீங்களே செய்துபார்க்க வேண்டியதுதான் எச்சொம்பில் கொதிக்கும் ஜலத்தை யூற்றினோமோ அச்சொம்பின் ஜலந்தான் அதிகசூடாய் இருக்கின்றது. மற்றொன்றிலுள்ள ஜலம் கிட்டத்தட்ட முன்போலவே இருக்கின்றது. ஏனெனில் டம்ளரில் உள்ள கொதிக்கும் ஜலம் சிவக்கக்காய்ச்சின ஊசியைவிட அதிக உஷ்ணம் கொடுத்திருக்கின்றதென்று தெளிவாய் விளங்குகின்றதல்லவா?

இன்னுமொரு திருஷ்டாந்தம். வெந்நீர் அண்டாவில் ஜலம் காய்கின்றது; அப்பொழுது ஒரு சொம்பில் அதே ஜலத்தை எடுத்து பக்கத்தில் வைப்போம். இரண்டிலும் தெர்மாமீடரை வைத்துப் பார்ப்போம். இரண்டிலும் தெர்மாமீடர் ஒரே படியிலேயே நிற்கின்றது. ஆனால் அண்டாவிலுள்ள ஜலத்தில் அதிக உஷ்ணம் இருக்கின்றது. சொம்பில் இருக்கும் ஜலத்தில் அதிக உஷ்ணம் இல்லை; ஆனால் இரண்டு பாத்திரத்தில் உள்ள ஜலமும் ஒரே மாதிரியான உஷ்ண நிலையில் இருக்கின்றது. ஆகையால் ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் உள்ள உஷ்ணத்தை சரியாய் அளவிட வேண்டுமானால் அதன் டெம்பரெசர், அதன் கனம் இவை இரண்டையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமல்லவா? 30 ஒரே மாதிரியான ஆணிசளை அடுப்பில் போட்டுப் பழுக்கக்காய்ச்சினோமானால் ஒவ்வொரு ஆணியும் ஒரே டெம்பரெசரை யடைகின்றது. ஆனால் எல்லா ஆணிகளும் ஒரே மாதிரியாய் இருப்பதால் ஒவ்வொன்றிலும் ஏதோ ஒரு அளவு உஷ்ணம் இருக்கும் அல்லவா? 5 ஆணிகளை கால்படி ஜலத்தில் போடுவோம். 25 ஆணிகளை இன்னுமொரு கால்படி ஜலத்தில் போடுவோம். சுபாவமாகவே 25 ஆணிகள் எதில் போட்டோமோ அந்த ஜலமெல்லாம் அதிக உஷ்ணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு சூடு அதிகமாகின்றது. ஆகவே ஒவ்வொரு வஸ்துவிலும் உள்ள உஷ்ணத்தை அளவிட வேண்டுமானால் அது எவ்வளவு உஷ்ணத்தை மற்ற ஒரு குளிர்ந்த வஸ்துவுக்குக் கொடுக்குமென்பதைப் பார்த்துதான் நிர்ணயம் செய்வது வழக்கம். உஷ்ணம் என்பதற்கும் டெம்பரெசர் (சூடு குளிர்ச்சி) என்பதற்கும் நன்றாய் வித்தியாசம் தெரியவேண்டும். அதுபற்றி இவ்வளவு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன். ஒரு சிறு பாத்திரத்தில் குளிப்பதற்கு ஜலம்காய்ச்ச வேண்டுமானால் ஒரு விறகு வைத்து எரியவிட்டால் அவ்வுஷ்ணம் ஜலத்தைக் காய்ச்சிவிடுகிறது. பெரியபாத்திரத்தில் ஜலத்தைக் காய்ச்சவேண்டுமானால் ஜலம் 3 பங்கு அதிக

மாயிருந்தால் 3 பங்கு அதிகமாய் விறகு வைக்கவேண்டுமல்லவா? ஆகையால் எந்த வஸ்துவைச் சூடாக்கவேண்டுமானாலும் அதன் அளவையும் அது எந்த டெம்பரெசர் ஆகவேண்டு மென்பதையும் உத்தேசித்து உஷ்ணம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக எந்த வஸ்துவையும் குளிரச் செய்யும் போது அதன் அளவு (கனம்) அதன் டெம்பரெசர் இவற்றிற்குத் தக்கபடி ஒவ்வொன்றும் உஷ்ணம் கொடுக்கும். ஒருசொம்பு ஜலத்தைக் கைபொறுக்கக்காய்ச்ச ஒரு விறகு வேண்டியிருந்தால் அதே ஜலத்தைக் கொதிக்கக் காய்ச்ச இன்னும் அதிக உஷ்ணம்வேண்டும். டெம்பரெசரை அளந்தமாதிரி உஷ்ணத்தையும் அளப்பதுண்டு. 1 பவுண்டு ஜலத்தை 1 டிக்கிரீ சூடேற்ற வேண்டுமானால் எவ்வளவு உஷ்ணம் வேண்டுமோ அதைத்தான் unit என்று வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதுவேபோல் 1 பவுண்டு ஜலம் 1 டிகிரீ அளவு குளிர்ந்தால், எவ்வளவு உஷ்ணம் வெளிப்புறப்படுமோ அதுவும் ஒரு unit அல்லவா? 10 பவுண்டு ஜலம் 100 டிகிரீயிலிருந்து 90 டிகிரீவரையில் குளிர்ந்தால் அதாவது, 10 டிக்கிரீதூரம் குளிர்ந்தால் அது $10 \times 10 = 100$ unit உஷ்ணம் வெளிவிடும்.

(இன்னும் வரும்.) ஆர். கே. சுவாமி, பி-ஏ., எல்-டி.

ஜெனரல் நோகி.

காலஞ்சென்ற ஜப்பானிய சக்கரவர்த்தியின் மரணதினத்தன்று, சில ஜப்பானியர்கள் தற்கொலை புரிந்துகொண்டார்க ளென்பதையும், அவரது சரீர அடக்கத்தினத்தன்று மஹாகீர்த்திபெற்ற சேனைத்தலைவரான **ஜேனரல் நோகி என்பவரும், அவருடைய மனைவியும்** தற்கொலை புரிந்துகொண்டார்கள். தற்போது அவரைப்பற்றிய பலகதைகள் ஜப்பானிய பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டுவருகின்றன. ஜப்பான் அட்வர்டைஸர் என்ற பத்திரிகையில் நிருபர் ஒருவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:—

"காலஞ்சென்ற **ஜேனரல் நோகியைப்பற்றி** இப்போது நான் சொல்லப்போகிற கதையானது காலஞ்சென்ற ஜப்பானிய சக்கரவர்த்தியின் குணாதிசயங்களை இன்னுமதிகமாக விளக்குவதாகும். போர்ட் ஆர்தரில் நடந்த சண்டையில் ஜெயமடைந்த பிற்பாடு ஜெனரல் நோகி டோகியோ நகருக்கு ஜெய பேரிகையுடன் திரும்பினர். அந்த யுத்தத்தில் அவரடைந்த வெற்றியினால், மகா கீர்த்தி யடைந்தாராயினும், ஜப்பானிய சக்கரவர்த்தியின் புத்திரர்களான, ஸோல்ஜர்கள் மாண்டுபோனதைக் குறித்து வருத்தமுற்று அதற்கு ஈடாகத் தனது ஆவியைக் கொடுத்துவிடத் தீர்மானித்திருந்தார்.

ஜெனரல் நோகி ஜெய பேரிகையுடன் பட்டணத்திற்குத் திரும்பி வருகையில், திரளான ஜனங்களாலும், காலஞ்சென்ற சக்கரவர்த்தியவர்களாலும் வெகு குதூகலத்துடன் வரவேற்கப்பட்டார். ஜெனரல் நோகி, போர்ட் ஆர்தரில் நடைபெற்ற யுத்தங்களைப்பற்றி விவரித்துக் கூறியதைக் கேட்ட மன்னர், அவரை வெகுவாய்ப் புகழ்ந்து பேசினர். ஆனால் ஜெனரல் நோகி, சிறிதும் சந்தோஷங் கொள்ளாமல், தனது அஜாக்கிரதையினால் ஜப்பானிய யுத்த வீரர்கள் இறந்துபோனதாகவும், அதற்காகத் தனது ஜீவனை விட்டுவிடப் போவதாகவும் கூறி அவ்விடத்தை விட்டகல ஆரம்பித்தார். காலஞ்சென்ற சக்

சரவர்த்தி யவர்களாலும் வெகு குதூகலத்துடன் வரவேற்கப்பட்டார். ஜெனரல் நோகி, போர்ட் ஆர்தரில் நடைபெற்ற யுத்தங்களைப்பற்றி விவரித்துக் கூறியதைக்கேட்ட மன்னர், அவரை வெகுவாய்ப் புகழ்ந்து பேசினர். ஆனால் ஜெனரல் நோகி, சிறிதும் சந்தோஷங்கொள்ளாமல், தனது அஜாக்கிரதையினால் ஜப்பானிய யுத்த வீரர்கள் இறந்துபோனதாகவும், அதற்காகத் தனது ஜீவனை விட்டுவிடப் போவதாகவும் கூறி அவ்விடத்தை விட்டகல ஆரம்பித்தார். காலஞ்சென்ற சக்கரவர்த்தி யவர்கள் அவரைப் போகவொட்டாமல் நிறுத்தி "போர்ட் ஆர்தரில் நடந்த கொடிய யுத்தங்களில் நேரிட்ட நஷ்டத்தைக் குறித்து உமது மனம் மிகுந்த வருத்தமுறுகிற தென்பதை யான் அறிவேன். ஆனாலும், உயிரோடிருப்பதைவிட இறந்துபோவது இலகுவென்பதை ஞாகத்தில் வைக்கவேண்டும். நீர் உம்முடைய ஆவியை விட்டுவிடப் பிரியப்படுவதானால், நானிறந்துபோன பிற்பாடு நீர் அப்படி செய்துகொள்ளும்" என்று கூறினர்.

அன்பும் காருண்யமும் பொருந்திய இவ்வார்த்தைகளை, கண்யமும் ராஜ விஸ்வாஸமுமுள்ள ஜெனரல் நோகி, கேட்டு தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் சொரிந்தார். சக்கரவர்த்தியும் மனந்தாளாது அழுது விட்டனராம். ஆகையால் ஜனரல் நோகி, சக்ரவர்த்தியின் அந்திய காலமட்டும் உயிரோடிருந்து பிறகு தற்கொலை புரிந்துகொண்டார்.

சக்கரவர்த்திக்கும் ஜெனரல் நோகிக்கும் நடந்த மேற்படி சம்பாஷணையையும் சம்பவங்களையும் அப்போது அங்கு கூடயிருந்த, (Baron Ukasawa) பாரன் அகஸாவா என்பவர் சொல்ல, எல்லோருக்கும் தெரியவந்தது.

ஜெனரல் நோகி இன்னும் சில காலம் ஜீவித்திருந்து தற்போதைய சக்ரவர்த்தியின் கீழும் வேலைபார்த்துவரலாம். ஆனல் அவருக்குப் பழைய சக்ரவர்த்தி யிடத்தி லுண்டாயிருந்த நேச சம்பந்தமானது நிற்க இடங்கொடுக்கவில்லை. எப்படியாயினும் அவருடைய ஞாபகம் ஜப்பானிய ஜனங்களுக்குள் என்றைக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கும்".

கல்லட்டிகை.

விதிவசத்தால் சாதாரண ஸ்திதியையுடைய வம்சத்தில் உதித்தவும் மிகவும் அழகுள்ளவளும் பிறர் மனதைக்கவரும் தன்மையையுடையவளுமான பெண்களில் **சந்திரகாந்தி** என்பவள் ஒருத்தி. கீர்த்திபெற்ற தகுந்த ஐவேஜியுள்ள ஒருவனால் நேசிக்கப்பட்டு அவனை விவாகம் பண்ணிக்கொள்ளத்தக்க சீதனம் அவளுக்கு இல்லை. ஆதலால் சர்வகலாசாலைச் சங்கத்தின் ஒரு குமாஸ்தாவை விவாகம் பண்ணிக்கொள்ள நேரிட்டது. பணம் இல்லாததினால் அவள் உடை சாதாரணமா யிருந்தது. ஆனல் அவள் நிலைமைக்குத் தக்கவாறு உதிக்கவில்லை யென்கிற வருத்தம் அவளிடத்தில் குடிகொண்டது. சாதாரணமாய் பெண்களுக்கு உயர் குடிப்பிறப்பு நல்லகால வழியில் வருதல் இவைகளைவிட அழகும் பிறரைக்கவரும் ரூபமும் தான் முக்கியம். அப்பேர்ப்பட்ட முக்கிய பாவனைகள் அவளிடத்தில் இருந்தன.

ஆனால் நானாவித உற்சாகத்தை அனுபவிக்கவென்றே அவள் பிறந்தாள் என்று எண்ணினாள். ஆதலால் தன் வீட்டின் இழிவான ஸ்திதியைப்பற்றியும் உடைந்துபோன நாற்காலிகளைப்பற்றியும், கேவலமான திரைகளைப்பற்றியும் நினைத்து நினைத்து உருகுவாள். இவள் நிலைமையையொத்த பெண்கள் எவைகளைப்பற்றி கவலைப்படமாட்டார்களோ, அவைகள் அவளுடைய மனதைப் புண்படுத்தின.

அவளும் அவளுடைய கணவனும் சாப்பிடும்பொழுது, "இது மிகவும் நன்றாயிருக்கு" என்று அவன் சொன்னால், அதினும் மேன்மையாயிருக்கும் பண்டங்களைப்பற்றி நினைத்து நினைத்து வருந்துவாள். அவளுக்கு நல்ல உடுப்பும் ஆபரணங்களும் கிடையாது. மேற்கூறியவைகளைப் பூட்டிக்கொள்ளவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள் என்று அவள் நினைத்தாள். பிறர்கள் அவளை நேசிக்கவும், மனமகிழ்ந்து தன்னை விரும்பவும் அவள் வேண்டினாள்.

அவளுடன் வாசித்த ஒரு தோழி அவளுக்கு உண்டு. இந்நிலைமையில் அத்தோழியைப் பார்க்க அவளுக்குக் கால் எழவில்லை. இப்படியிருக்க ஒரு நாள் அவளுடைய புருஷன் ஒரு கடிதம் கொண்டுவந்து அவளிடம் கொடுத்தான். அதில் கலாசாலைச் சங்கம் சம்பந்தமாய் அவளை ஒரு மாதர் கூட்டத்திற்கு அழைத்திருந்தது. அதைப் பார்த்தவுடன் விசிறிக் கீழே எறிந்தாள்.

"என் கண்ணே! இதனால் நீ சந்தோஷப்படுவா யென்றோ யிருந்தேன். இதற்காக நிரம்ப சிரமப்பட்டேனே. அதற்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் பொறுக்கி எடுத்த சில பேர்கள் தானே". என்று அவளுடைய கணவன் சொன்னான். அவள் கோபத்தோடு அவனைப்பார்த்து, "நான் என்ன உடுத்திக்கொண்டு போகிறது" என்று கேட்டு சற்று கண்ணீர்விடலானாள். பிறகு என்ன சங்கதி யென்று கேட்க அவள் அழுகையை அடக்கிக்கொண்டு, "ஒன்றுமில்லை, எனக்குத் தகுந்த உடுப்பு இல்லை யாதலால் நான் வரவில்லை. என்னைக்காட்டிலும் மேலான அந்தஸ்தையுடைய தங்கள் சிநேகிதன் மனைவிக்கு இந்த சீட்டைக் கொடுங்கள்" என்று சொன்னாள்.

புருஷன் இதற்கு என்ன பண்ணுகிறதென்று தெரியாமல் திகைத்து பிறகு அதற்கு எவ்வளவு பணம் வேணுமென்று கேட்க அவள் 16 பவுன் வேண்டுமென்றாள். வேட்டையாடப் போகவேண்டி ஒரு துப்பாக்கி வாங்கும் பொருட்டு அவன் சேர்த்து வைத்த அப்பதினாறு பவுன் தான் அவனிடத்திலிருந்ததை யோஜித்து சற்று திகைத்து பிறகு அத்தொகையைக் கொடுக்க இணங்கினான். அக்கூட்டதினம் நெருங்க அவன் மனைவி நல்ல உடை செய்துகொண்ட பிறகும், மிகக்கவலை யுள்ளவளாயும் சஞ்சலப்பட்டவளாயும் காணப்படுவதைப்பார்த்து என்ன சங்கதியென்று கேட்க, அவள், "நான் அணிந்துகொள்ள ஒரு நகையுமில்லையே, மற்றவர்களெல்லாரும் நகை அணிந்திருக்க நான் நகையில்லாமல் போவதைவிடக் கீழ்ப்பட்டது வேறொன்றுமில்லை" என்று சொல்ல, அவன் "உன்னுடைய தோழி ஜயத்தைக் கேட்டு ஏதாவது நகை வாங்கிப் பூட்டிக்கொண்டுவாயேன்" என்று சென்னான். உடனே அவள் போய் ஒருகல்லட்டிகை இரவல் வாங்கிப் பூட்டிக்கொண்டு அம்மாதர்க் கூட்டத்திற்குச் சென்றாள்.

அங்கு வந்திருந்த பெண்களில் அதிரூபவதியாயும், மிக இனியவளாயும், பிறர் மனதைக் கவருந் தன்மையையுடையவளாயும் இருந்தவள் சந்திரகாந்தியே. எல்லாரும் இவளைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு இவளுடன் பேச இஷ்

டப்பட்டார்கள். இதனால் அவள் திருப்தி யடைந்தது இவ்வளவுதான் என்று சொல்லமுடியாது. சில சமயங்களில் தன்னையும் மறந்தாள். பிறகு கூட்ட முடிந்தவுடன் வீட்டுக்குப்போக வண்டி தேட அவளும் அவள் புருஷனும் குளிர்காலமானதால் கம்பளியைப் போர்த்துக்கொண்டு ஒரு தெருவழியாய்ச் சென்றார்கள்.

வண்டியில் வீடு வந்தவுடன் அவள் அழகைக் கண்ணாடியில் பார்க்க கம்பளியை யெடுக்க கல்லட்டிகை அவள் கழுத்திலில்லாததைப் பார்த்து திடுக்கிட்டாள். பிறகு கணவனிடத்தில் சொல்ல அதைக்கண்டு எடுக்க எவ்விதப் பிரயத்தனமும் வீணாய் முடிய அதற்கு பதில் கல்லட்டிகை ஐயத்துக்கு எப்படி கொடுக்க முடியும் என்பதை யோஜித்தார்கள். அது மாதிரி யொன்று வாங்கக் கடைகள் முழுதும் தேடியும் அகப்படவில்லை. கடைசியில் ஒரு கடையில் அது மாதிரி யிருக்க அதின் விலை 1500 பவுன் என்று கடைக்காரன் சொன்னான். முடிவில் அதை 1400 பவுனுக்குத் தீர்த்து அவன் தகப்பனால் அவனுக்கு வைக்கப்பட்ட 600 பவுனோடு பாக்கித்தொகை, 100 பவுன் 50 பவுன் இப்படி நாணயத்தின் பேரில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியிடம் ப்ராமிஸரி நோட்டின் பேரிலும் வட்டிக்குப் பணம்பெற்று அந்தக் கல்லட்டிகையை வாங்கி அவளது தோழிக்கிக் கொண்டுபோய் கொடுக்கச்சொன்னான். அவள் கொண்டுபோய் கொடுத்தவுடன் அத்தோழி "முன்னமே கொடுத்திருந்தால் உபயோகப்பட்டிருக்கும்" என்று சொல்லி அப் பெட்டியைத் திறந்து பார்க்காமலே வாங்கி வைத்துக்கொண்டாள்.

பிறகு வாங்கின கடனை அடைக்கவேண்டி மிகவும் செட்டாய் குடித்தனம் செய்யும்படி நேரிட்டது. ஆதலால் முன்னிருந்த வேலைக்காரனைத்தள்ளி ஒரு சிறிய கட்டடத்திற்குக் குடிபோய், கடைக்கு சாமான் வாங்கப்போகிறது, பாத்திரம் விளக்குகிறது, சமயல்பண்ணுகிறது, எல்லாம் அவளே செய்யத்தொடங்கினாள்.

அவளுடைய கணவனும் தனக்கு ஒழிந்த சமயங்களில் பிறர்களுக்கு குமாஸ்தா வேலையோ அல்லது வரவுசெலவு கணக்கு எழுதுகிறதோ இவைகள் செய்து சர்க்கார் சம்பளம் தவிர இவ்விதத்திலும் சம்பாதித்தான். இப்படி இவர்கள் 10 வருஷகாலம் கஷ்டப்பட்டு கடன்களை வட்டியோடும் வட்டிக்கு வட்டியோடும் சேர்த்து அடைத்தார்கள். இதனால் சந்திரகாந்தி யென்பவள் அஸல் குடித்தனக் காரியாகக் காணப்பட்டாள். ஆனால் சில சமயங்களில் அவள் கணவன் ஆபீஸுக்குப் போயிருக்கும்போது அவள் முன்னிருந்த ஸ்திதியைப்பற்றி யோசிப்பாள். அக்கல்லட்டிகை காணாமல் போகாதிருந்தால் அவள் ஸ்திதி எப்படி யிருந்திருக்குமென்று யாருக்குத்தான் தெரியும். ஒரு சிறிய செய்கையும் ஒருவனுடைய நடவடிக்கையை முழுமையும் மாற்றிவிடுகிறது.

கொஞ்சகால மானபிறகு, ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை அவள் வாரமுழுதும் காரியம் செய்ததினால் உண்டான சிரமத்தை ஆற்றிக்கொள்ள ஓரிடத்தில் உலாவிக்கொண் டிருக்கும்போது ஐயத்தையும் அவளுடைய குழந்தையையும் சந்தித்தாள். கல்லட்டிகையின் முழுவரலாற்றை சொல்லலாமென்று உத்தேசித்தாள். பிறகு அவ்வரலாறு முழுமையும், தான் விலைகொடுத்து வாங்கினதையும்சொல்ல, ஐயம், "என்னுடையது 30 பவுன்தானே என்றுசொல்லி ஆச்சரியப்பட்டு, தன் அருமையான தோழியை வீட்டுக்கு அழைத்துச்சென்று,

1400 பவுனுக்கு வாங்கின கல்லட்டிகையை சந்திரகாந்திக்கு இனாமாகக் கொடுத்தாள். சந்திரகாந்தி முகமலர்ச்சியுடன் வீடு சென்று எல்லாவற்றையும் தன் உயிருக்குயிரான கணவனிடத்தில் சொன்னாள். இருவரும் சந்தோஷப் பட்டு கர்வங்கொள்ளாமல் செட்டாய் குடித்தனம் செய்து சுகமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

என். எஸ். பி-ஏ.

கமலா.

(காஷ்மீரம். அரண்மனையில் ஓர் அரையில் அரசன் தனது மந்திரியுடன் பேசிக்கொண் டிருக்கிறார்.)

மந்திரி:—மகாராஜாவே, நமக்கு இதைத் தவிர வேறுவழியில்லை. நமது விகடன் சொன்னதுபோல் தங்களது பிரஜைகள் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு சௌக்யமாய் வாழவும் தங்களையே நம்பி யிருக்கிறார்கள்.

அரசன்:—எனது பிரியமுள்ள மகளைஇப்பொழுது அவனுக்கு கலியாணம் செய்துவைத்தால் ஜனங்கள் அவனுக்குப் பயந்து இவ்விதம் நான் செய்ததாக நினைப்பார்களே! நான் எவ்விதம் இதைச் செய்வேன்?

மந்திரி:—எதிரியின் சேனைகள் நமது தேசத்தைப் பாழாக்கி கொள்ளையடித்து வருகிறார்கள். தாங்கள் எவ்விதமாயாவது சமாதானம் செய்துகொள்வதுதான் மேலானது. அவனுக்கு தங்களது அருமையான மகளை விவாகம் செய்து வைப்பதால் உங்களுக்கும் அவனுக்கும் சிநேகமுண்டாய் பந்துத்வம் ஏற்படும். விரோதமென்பதே இருவருக்குமிராது. க்ஷத்திரியர்களெல்லாம் இவ்விதம்தான் செய்து வருகிறார்கள்.

(நாரதமகாரிஷி வருகிறார்: ராஜனும், மந்திரியும் ரிஷிக்கு நமஸ்காரம் செய்து ஆஸன மளிக்கின்றார்கள்.)

அரசன்:—தங்களைக் கண்டவுடன் எனது மனதிலிருக்கும் திகிலெல்லாம் சூரியனைக் கண்டபனிபோல் பறந்து போய்விட்டன. எனது அரண்மனையும் பரிசுத்தமாயிற்று, தங்களுக்கு என்னால் செய்யக்கூடிய காரியம் ஏதாவதிருந்தால் தயைபுரிந்து சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ரிஷி:—நல்லது, ராஜனே, மூன்று காலங்களில் சம்பவிக்கும் விஷயங்களை யறிந்துகொள்ள எனக்கு கடவுள் கிருபை யுண்டல்லவா? அவருடைய கிருபையால் நீதத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் விஷயத்தை யறிந்து, உனக்கு உதவி புரியலா மென்று எண்ணி வந்திருக்கிறேன்.

அரசன்:—தங்களுக்கு இவ்வித உதவிக்காக அடியேன் என்ன செய்ய முடியும்? இன்னது செய்கிறதென்றும் பேசுகிறதென்றும் என் மனதில் தோற்றவில்லை.

நாரதர்:—அது இருக்கட்டும், அடே, நீவருத்தப்படும் விஷயமுழுவதும் எனக்குத் தெரியும். உனது குமாரத்தியை அருணேசனுக்கு விவாகம் செய்து விடு. இதுதான் இராஜ தந்திரமுறைகளில் முக்கியமானது. மேலும் நான் சொல்லப்போகும் விஷயத்தைக்கேட்டால் நீ அவனுடைய விரோதியென்பதை மறந்து விடுவாய். ஆகையால் நான் சொல்வதைக் கவனமாய்க்

கேள். வங்கதேசத்து அரசனுக்கும் உன் சகோதரிக்கும் விவாகம் நடந்து இருவரும் இல்லறம் நடத்திவந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு புத்திரன் ஜனித்தான். இவனது ஐந்தாவது வயதில் இவன் தாய் (உன் தங்கை) இறந்து விட்டாள். அவ்வங்கதேசத்து அரசன் வேறொரு இராஜகன்னிகையை மணம் புரிந்துகொண்டான். அந்த இராஜபுத்திரி உன் தங்கையின் குழந்தையின்மேல் பிரியம் வைக்காமல் வெறுத்து வந்தாள். இவ்விதம் சிறிது காலஞ்சென்றபின் இவள் அப்பிள்ளையைக் காட்டில் மரங்களடர்ந்த இடத்தில் விட்டுவரும்படி தனது வேலைக்காரர்களுக்கு உத்திரவு செய்தாள். அறிவில்லாத அவர்கள் ராணிவார்த்தைக்குப் பதிலொன்றும் சொல்லாமல் இப்பிள்ளையைக் காட்டில் தனிமையாக விட்டுவிட்டு வந்தார்கள். காட்டில் வேட்டையாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு புலி "இவனைக்கொன்றது" என்று யாவருக்கும் தெரிவித்துவிட்டாள் இந்த பாதகி. அரசன் அரண்மனைக்கு வந்தவுடன் இத்துக்கசமாசாரத்தைக் கேட்டு தன் மனைவி வார்த்தையை நம்பி மிகவும் விசனமுற்று துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான். இவள் செய்த பாபகிருத்தியத்திற்காக இறந்துபோகாத குழந்தை இறந்துபோனதாகக் கேட்டு துக்கப்படலாயிற்று. நிற்க, நான் அகஸ்மாத்தாய் வனத்திற்கு சில ரிஷிஸ்ரேஷ்டர்களைக் காணச் சென்றேன். மரங்களடர்ந்த காட்டில் ஒரு மரத்தின்கீழ் ஒரு கல்லின் மேல் உட்கார்ந்திருந்த குழந்தையைக் கண்டு பரிதாபப்பட்டு இவனது விருத்தாந்தங்களை ஞானதிருஷ்டியா லறிந்துகொண்டேன். இதற்குமுன் இவன் ராஜசபையில் என்னை அடிக்கடி பார்த்திருந்தமையால் என்னைக் கண்டதும் என்னைக் கட்டிக்கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதான். குழந்தையைத் தேற்றி, பஞ்சாப்தேசத்து அரசனிடத்திற்கு இவனை இட்டுக்கொண்டு போனேன். அவனுக்கு பிள்ளையுமில்லை, பெண்ணுமில்லை. ஆகையால் இக் குழந்தையை சுவீகார புத்திரனாக வைத்துக்கொண்டு வளர்த்து வரும்படி சொன்னேன். அவனும் அவன் மனைவியும் முகமலர்ச்சியுடன் என் வார்த்தையைத் தட்டாமல் செய்துவந்தார்கள். சிறிதுகாலம் சென்றபின் பஞ்சாப்தேசத்து அரசனும் அவன் மனைவியும் காலகதியால் இறந்துவிட்டார்கள். இந்த சுவீகார பிள்ளையினுடைய புத்தி சாதுர்யத்தையும், தைரியத்தையும் ஜனங்கள் கண்டு இவனை தங்கள் அரசகுமாரனென்றே சொல்லிவந்தார்கள். இவனும் பஞ்சாபுக்கு அப்பொழுது அரசனாய்விட்டான். இவ்வரசகுமாரனாகிய அருணேசன் உனது சகோதரியின் புத்திரன்.

அரசன்:—ஓ கடவுளே! இவனுக்கு தீர்க்காயுளை அளியும். தெய்வகடாக்ஷத்தால் எனது தங்கையின் புத்திரனைக் கண்டதே எனது பாக்கியம். நாரத மகாரிஷியே இவ்விதம் தாங்கள் உதவிபுரிந்து சகலவிஷயங்களையும் எனக்குத் தெரியப் படுத்தியதற்காக நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். தங்களுக்கு கோடி நமஸ்காரம். உடனே என் மந்திரியை அனுப்பி அவன் என் மருமகன் என்றும் அவனை நான்கண்டு ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறேனென்றும் சொல்லி அவனை வரவழைக்கிறேன்.

நாரதர்:—நாளைய தினம்தான் இவன் இறந்துபோனதாக எண்ணி துக்கம் கொண்டாடும் வருஷம் முடிவாகிறது. இவனது தகப்பனையும் உடனே வரவழைக்கவேண்டும்.

அரசன், தங்கள் ஆக்ஞைப்படியே செய்கிறேன்.

அரசன்:—மந்திரி, உடனே வங்கதேசத்து அரசனுக்கு இச்சமாசாரங்களை விரிவாக எழுதி ஒரு கடிதம் தூதனுடன் அனுப்பி அவரை இங்கு விவாகத்திற்கு வரும்படி வரவழையும். நீங்கள் அருணேச னிடத்திற்கு நேரிற்சென்று அவனை இங்கு இட்டுக்கொண்டு வாருங்கள்.

மந்திரி:—மகாராஜா, அவ்விதமே செய்கிறேன்.

நாரதர்:—உங்களை யெல்லாம் பார்க்க நாளையதினம் வருகிறேன், (எல்லாரும் போகிறார்கள்.

இடம் (தனேந்திரனுடைய அரண்மனை) அரசன் வங்கதேசத்து அரசனாகிய ப்ரபாகரனுடன் பேசுகிறான்).

ப்ரபாகரன்:—எனது பிரியமுள்ள மைத்துனரே, எனது மனைவி சொல்லைக்கேட்டு நம்பி இதுவரையிலும் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இந்த நல்ல சமாச்சாரம் எங்களுக் கெட்டியதும் அவள் உடனே நஞ்சுண்டு மரணமடைந்தாள். இதோ நாரத மகாமுனிவர் வருகின்றார்.

இரு அரசரும் நின்றுகொண்டு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து, வரவேண்டுமென்று சொல்லி அவருக்கு ஆஸன மளித்தார்கள்.

ப்ரபாகரன்:—தபஸ்ரேஷ்டரே! தாங்கள் எங்கள்மேல் கிருபைகூர்ந்து இவ்வளவு நன்மை செய்ததற்காக உங்களுக்கு அநேக நமஸ்காரம் செய்கின்றோம். இனிமேலும் தங்களது பூர்ண ஆசீர்வாதம் எங்களுக்குவேண்டும். அந்தக் குழந்தையைத் தாங்களே இங்கிருந்து ஆசிர்வதித்து விவாகம் செய்துவைக்கும்படி மிகவும் தங்களை வேண்டுகிறோம்.

நாரதர்:—சரி, அவ்விதமே செய்கிறேன், அரசகுமாரனைக் கண்டீர்களா?

தனேந்திரன்:—இன்னும் பார்க்கவில்லை. இப்பொழுது அவன்வரவை எதிர் பார்க்கின்றோம். இதோ குதிரைகளின் காலடி சப்தமும், சங்கத்தொனியும் கேட்கின்றதே. அவன் வருகிறான்போல் தோன்றுகின்றது.

இவர்கள் இவ்விதம் பேசி முடித்தார்களோ இல்லையோ அருணேசன் தனேந்திரனுடைய மந்திரியுடன் உள்ளேவந்தான்.

அருணேசன் நாரதமகா முனிவருக்கு நமஸ்காரம் செய்தவுடன் ப்ரபாகரன் தன் புத்திரனை முகமலர்ச்சியுடன் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு பின்வருமாறு சொன்னான்:—"ஆ! ஆ!! நான் உன்னைக் கண்டுதான் ஆநந்தங் கொள்ளுகிறேனோ அல்லது சித்த ப்ரமையோ? உன்னை தாலாட்டி வளர்த்திவந்த உன் தாய் உருவத்தையே நீ அடைந்திருக்கிறாய், உன் தாய் என்முன் நிற்பது போல் தோன்றுகிறதே! அதுவும் ப்ரமைதான். ஐயோ! பாபியாகிய உன் மாற்றாந்தாய் என்றால் என்தேகம் கூச்சமடைகிறதே! தன் புருஷனுக்கு விசுவாசமற்றவளாய் நடந்தாளே! தன் புருஷன் விசனப்படுவரே என்பதைச் சிறிதும் நினையாமல் இப்படி என்னைத் துக்கிக்கும்படியும், உன்னையும் அலையவிட்டாளே! அவளைப்பற்றி நினைப்பது பாபமே ஒழிய வேறன்று. அவள் துற்செய்கையைப் பற்றி ஜனங்கள் தூற்றுவார்கள். அவளுக்கு நற்பெயர் எவ்விதம் கிடைக்கும்? அவள் செய்த பெரும் குற்றத்திற்கு அவள் தண்டனையடைந்தாள். அப்பா! என் அருமைக் குழந்தையே! இப்பொழுதுதான் எனக்கு சுவர்க்கம் கிடைத்ததுபோல் என் மனது குளிர்ந்திருக்கிறது. நான் சந்துஷ்டி அடைந்தேன்!

(தனேந்திரனும் தன் மருமகனை கட்டி தழுவிக்கொண்டான்.)

தனேந்திரன்:—எனது குழந்தாய்! இதுவரையிலும் நாம் விரோதமாயிருந்ததைப் பற்றி மறந்துவிடுவோம், நீயோ எனது சகோதரியின் அருமை

க்குழந்தை. எனது மருமகன். இது எனக்கு முன்னமேயே தெரிந்திருந்தால் நாம் எவ்வளவோ சந்துஷ்டியா யிருந்திருப்போமே. இது தெய்வச்செயலே யொழிய வேறன்று. இனி நீ எனது குமாரத்தியை மணம்புரிந்து சுகமாக வாழ்ந்து வரவேண்டியதே எனது ஆசீர்வாதமும் கோரிக்கையுமேயாம்.

ப்ரபாகரன்:—நான் நமது குழந்தை கமலாவைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

தனேந்திரன்:—யார் அங்கே!

வேலைக்காரன்:—மகாராஜ்! ஆஜர்.

தனேந்திரன்:—நமது குழந்தை கமலாவை இங்கு அழைத்துவா.

வேலைக்காரன்:—சித்தம், அப்படியே செய்கிறேன். (உடனே அந்தப் புரம்சென்று கமலாவை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறான்.) கமலா தனது சகிகளுடன் உள்ளே வந்து தலைகுனிந்து நின்றாள். (அருணேசன் விடைபெற்று சென்றான்.)

தனேந்திரன்:—பிரியமுள்ள கமலா, நாரதமகாமுனிவருக்கு நமஸ்காரம்செய்.

நாரதர்:—குழந்தாய், நீ சுகமாய் அருணேசனுடன் இல்லறவாழ்வை நடத்திக்கொண்டு வாழக்கடவாய். நீ தீர்க்காயுசுடன் சுமங்கிலியா யிருப்பாய்.

தனேந்திரன்:—மந்திரி, அருணேசன் களைப்புற்றிருக்கிறான். அவனுக்கு வேண்டியதைச் செய்யுங்கள். (மந்திரி வேலைக்காரனுடன் சென்று அருணேசனுக்கு ஆகாரம் வசவழைத்து புசிக்கும்படி சொல்லுகிறார்.)

அருணேசன் புசித்தபின் சிறிது நேரம் மந்திரியுடன் பேசிவிட்டு மந்திரியை அனுப்பிவிட்டான்.

நாரதர்:—என்வேலை முடிந்தது, நித்திய கர்மங்களைச் செய்யப்போகின்றேன். (இரு அரசரும் சிறிதுதூரம் வழிசென்று நாரதரிஷியை அனுப்பிவிட்டு திரும்பிவந்தார்கள்.)

பத்மா:—அன்புள்ள கமலா, அன்றையதினம் உத்யானவனத்தில் அந்தப் படத்தைவைத்து எவ்விதம் அலங்காரம் செய்திருந்தேனோ அவ்விதமே படத்தை சுவற்றில் மாட்டிவைத்து அலங்கரித் திருக்கிறேன்.

இந்துமுகி:—பத்மா, நீ சொன்னதெல்லாம் நிறைவேறிற்றே.

பத்மா:—பிரியமுள்ள இந்துமுகி, நல்ல சமாச்சாரத்தைக் கேட்டு கமலா ஆநந்த சாகரத்தில் மூழ்கி யிருக்கிறாள். அவள் பேசாமல் தலை குனிந்தபடி வெட்கத்துட னிருக்கிறாள். ஒருவேளை ஒருமணி நேரம் தனிமையாக இருக்க விரும்புகிறாள்போல் தோன்றுகிறது. அவள் இஷ்டப்படி யிருக்கட்டும். நாம் போய்வருவோம்.

கமலா:—பத்மா, அப்படி யொன்றுமில்லை, நாழிகை ஆய்விட்டது. நானும் உங்களுடன் வருகிறேன். (எல்லாரும் அந்தப்புரம் போகிறார்கள்.)

மறுநாள் அருணேசனுக்கும் கமலாவுக்கும், த்ரிவிக்ரமனுக்கும் இந்துமுகிக்கும் விமரிசையாக கலியாணம் நடந்தது. நாரதரிஷி முதலிய பெரியோரும் எல்லா தேசத்து மன்னர்களும் வந்திருந்து தம்பதிகளை ஆசீர்வதித்தார்கள். அருணேசன் பஞ்சாப், காஷ்மீர், பெங்கால் என்ற மூன்று தேசங்களுக்கும் அரசனானான். கமலாவுடன் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தான். பத்மாவதிக்கும் த்ரிவிக்ரமனுடைய சகோதரனுக்கும் விவாகம் நடந்தது. இவன் அருணேசனுடைய சேனைக்குத்தலைவன். (முற்றிற்று)

தாதா.

ப்ரத்யும்னன் ஜநநம்.

[நமது சித்திரப்படமுள்ள கதை. பாகவதம் - தஸம்ஸ்கந்தம்]

மன்மதன் முன் சிவனால் தகிக்கப்பட்டு இறந்தான். பின்பு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கும், ஸ்ரீருக்மணிதேவிக்கும் குமாரனாக ஜனித்தான். அப்பொழுது இக்குழந்தை வெகு அழகாகவும், பலமுள்ளதாகவு மிருந்தது. இக் குழந்தைக்கு ப்ரத்யும்னன் எனப் பெயரிட்டு நாளொருமேனியும், பொழுதொரு வண்ணமாக பெற்றோர்கள் சகல வைபவத்துடன் வளர்த்து வந்தார்கள். இச் சமயத்தில் சம்பராசுரன் என்கிற ராக்ஷதனிருந்தான். இவன் கெட்டவன், கடவுள் பக்தி யில்லாதவன். ஜனங்களைத் தொந்திரவு செய்துவந்தான். இப் ப்ரத்யும்னன் மிக்க பலமுள்ளவனென்பதை இத்துஷ்டன் அறிந்து இவன் தனக்கு விரோதியா யிருப்பான் என்று பயந்தான். ஒருவேளை தன்னை எதிர்த்துக் கொன்றாலும் கொன்றுவிடுவான் என்கிற திகிலையு மடைந்தான். இதற்காக எவரும் தன் யோசனையை யறியாமல் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய அரண்மனைக்கு மாறு வேஷத்துடன் சென்று குழந்தை ப்ரத்யும்னனைத் திருடிக்கொண்டுவந்து சமுத்ரத்தில் போட்டுவிட்டான். நமது சித்திரப்படத்தில் குழந்தை ப்ரத்யும்னன் சமுத்திரத்தில் விழுந்திருப்பதைப் பாருங்கள்.

சம்பராசுரன் இப்படி செய்தபின் இனி நமது உயிருக்கு யாதொரு பய மில்லை என எண்ணிக்கொண்டு தனது இருப்பிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். குழந்தையைப் பறி கொடுத்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் ருக்மணியும் விசனமுற்றிருந்தார்கள்.

இக் குழந்தையை சமுத்ரத்திலுள்ள ஒரு மீன் விழுங்கிற்று. ஒரு செம்படவன் அச்சமயத்தில் தன் வலை மிக்க பளுவாயிருப்பதைக் கண்டு வெளியிற் கொண்டுவந்தான். அதில் ஒரு பெரிய மீன் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இப்பெரிய மீனை சம்பராசுரனுக்கு இனாமாகக் கொடுத்தால் நம்மீது மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டு நல்ல வெகுமதி கொடுப்பானென்று யோசித்து அவனிருப்பிடத்திற்கு இதை எடுத்துச் சென்றான். சம்பராசுரன் இம்மீன் அழகாயும் பெரியதாயு மிருப்பதைக் கண்டு மிகுந்த ஆநந்தங்கொண்டான். செம்படவனுக்குத் தகுந்த வெகுமதி கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, தனது பாகசாலைத் தலைவனைக் கூப்பிட்டு "இந்த மீன் வெகு அழகாக யிருக்கிறது". இதை இன்று துண்டம் செய்து பக்குவமாக சமையல்செய் என்று சொன்னான். அவனும் அவ்விதமே செய்கிறேன் என்று உத்திரவுபெற்று இதை எடுத்துக்கொண்டு பாகசாலைக்குச் சென்றான்.

சம்பராசுரனுக்கு எதிரில் பெரிய மீனை செம்படவன் வைத்துக் காண்பிக்கின்ற படத்தைப் பாருங்கள்.

☞ அடுத்தமாஸ பத்திரிகையில் மாயாவதி ஆச்சரியங் கொள்ளுதல், ப்ரத்யுமனனை மாயாவதி மணம் புரிந்து கொள்ளும்படி கேட்பது என்கிற அழகிய இரண்டு சித்திரப்படங்கள் வெளிவரும்.

பத்திராதிபர்.

Pradyumna thrown into the Sea.

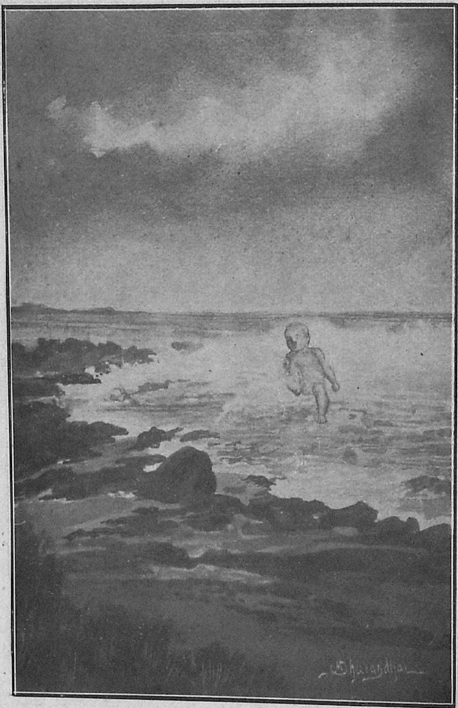

बालप्रद्युम्न.

The 'Lakshmi Art,' Bombay.

Fisherman's present.

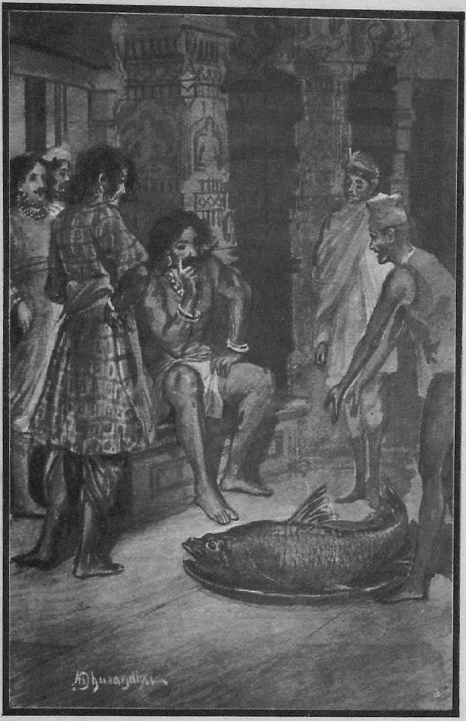

मत्स्यभेट.

The 'Lakshmi Art;'—Bombay.

சந்திரவதனன்.

ஓர் நாவல் தொடர்ச்சி.

இல்லை விழித்திருக்கிறேன் என்றேன். அத்தான் பயப்படாதீர்என்று முன்னிலும் மெதுவாய்ப்பேசி என்னை வேறொன்றும் கேளாதீர் நீரிவ்வீட்டை விட்டுபோக வேண்டும். நீர் ஓடிப்போகவேண்டும்; அத்தான், பறந்து ஓடினாலன்றி தப்பமுடியாதென்றாள். பலவித எண்ணங்களும் பயமும் என்னை மூடியது. நான் ஓடிப்போக வேண்டுமா? நான் எங்கே போவேன்? என்றேன். ஐயோ? அத்தான் உமது மனோ தயிரத்தைக் குறைக்காதீர்; நீர், எங்கேனும் ஓடிப்போகவேண்டும் தேவநகருக்கு துலை தூரத்தில் போவது நல்லது. எவ்வளவு தூரத்தில் போகிறீரோ அவ்வளவும் நன்மை. உமது வழிச்சிலவிற்குப் பணம் வைத்திருக்கிறேன்:—எனது வஸ்திரங்களை உன் தந்தை:—அது எனக்குத் தெரியும். நானதை எடுக்க முயலுவது என்னுயிர் இழக்கவேண்டிய காரியம். இதை தரித்துக்கொள்ளும் நான் வெளியில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்றாள். அவ்வாடை சுந்திரத்தினதாயிருந்தது. நான் தரித்துக்கொள்ள ஐந்து நிமிஷங்கள் சென்றன. என் கைப்பிடித்து மெதுவா யழைத்துப்போனாள். வழியிலிருந்த சூதன் படுகையறையையும் வெகு சாக்கிரதையாய்த் தாண்டினோம், தெருக்கதவும் கவலையோடு நிதானமாய்த் திறந்தாள், தெருவில் வந்தோம்.

அத்தான் இனி பயமில்லை நீர் நெடுந்தூரம் செல்ல உமது வழிச்சிலவிற்கு பணம் இதோயிருக்கிறது. (வாங்கிக்கொண்டேன்) அத்தான் எனது தந்தையே உமது உயிரை வாங்கத் தயாரா யிருக்கிறார் என்று சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது என்று வீதி வெளிச்சத்தில் தெரிந்த அவளழகிய முகத்துடன் என்மேற் சாய்ந்தாள். அவளை என் மார்போடணைத்து மிருதுவாகிய அவளழகிய கன்னங்களில் முத்தமிட்டு என் கண்ணே, சுந்திரமே, நான் உன்னைமாத்திரம் அபாயத்தில் விட்டு எப்படிச் செல்வேன் என்றழுதேன். அவள் என் கண்ணீரைத்துடைத்து, அத்தான், நீர் எனக்காகவருந்தாதீர். உம்மை நினைப்பதுபோல் என்னுயிரைவாங்க அவர் நினையார்:—நான் இந் நிலைமையில் உன்னைவிட்டுப் பிரியேன் என்றேன். அத்தான், உம்மை நமஸ்கரித்து கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீர் காலதாமசம் செய்வதெல்லாம் உயிர்காப்பதென்பதை மறந்து பேசுகிறீர். நீர் கொண்டிருக்கும் அன்பின் பெருக்கால் பேசுகிறீர், விவேகத்தோடு உபயோகிக்கும் அன்பே நிலைநிற்கும். விவேகத்தைக் குறைத்து உபயோகிக்கும் அன்பு வேரற்ற மரமாகும்.

உங்கள் மீது கொண்ட அன்பல்லவா? என் துணிவைக் கையாளுவது; முன்போல் என் தந்தை விழித்தி ஒட்டுக்கேட்டால் என்னவாகும்? என் நன்மைக்காக நீங்கள் ஓடிப்போகவேண்டும்:

என் நாயகமே, கண்ணே, உன்னைத் திரும்ப எப்போது காண்பேன்? அத்தான், குரும்பன் என் தந்தையுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தான். இருவரும் உம் உயிரை ஒழிக்கப் பேசினார்கள். சாக்கிரதை நமதன்பிற்குக் கடவுள் சாட்சிய மாகிறார். நாமிருவரும் அவசியம் காணலாம் என்று என்னாலிங் கணத்திலிருந்து விடுபட நினைத்தவளை மறபடி முத்தமிட்டுக் கொண்டேன். அவளும் அதனை யேற்றவளாய் என்னைத் தழுவினாள். இருவரும் பிரியா விடைபெற்று நகர்ந்தோம். என்னை ஓடிப்போகும்படி சைகை காட்டி தன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டுபோய் கதவை மெதுவாய் சாற்றிக்கொண்டாள். அவள் மறைந்ததும் பெண்ணுடை தரித்திருக்கும் வெட்கமும் சூதனைப்பற்றிய பயமும் என் மேலாடியது.

அர்த்தராத்திரியில் வெகு வேகமாய் நடந்தேன். இரவில் என்னைப் பார்ப்போர் ஓர் இளம்பருவப் பெண்ணென்றே எண்ணுவர். சுகுணதுரை மாளிகையில் குரும்பன்

பற்கடித்துப்போன நினைப்பு வந்தது. அவனென்னைக் கொல்ல வல்லவன் என்றே எண்ணினேன். சூதன் உண்மையில் என் மாமனாயிருந்தால் என்னுயிரை விரும்புவானேன்? இத்தோற்றங்களால்ஓடினேன். (இதனை வாசிக்கும் சோதரிகளே, நானிடம்விட்டு இடம் போதலும் ஆங்காங்கு நேரும் ஆபத்துக்களால் பயந்து ஓடுவதும் உங்கள் மனதிற்கு வெறுப்பைத் தரலாம். பலர் கருத்தும் பலர் நடையும் பலர் மோசமும் பலர் விசுவாசமும் என் கதையில் அறியக் கிடப்பதால் உலகானுபவத்தைக் கொண்டிருக்கும் என் சரிதம் முற்றும் கவனித்து படிக்க வேண்டுகிறேன். அது கரும்பை நுனியிலிருந்து அருந்தியதாய் கடைசியிற் தோன்றும்) சடுதியிற் ஓர் கூலி வண்டியேறி சுகுணமாளிகை செல்ல எண்ணினேன். ஆனால் அது தேவ நகர்க்கு சமீபத்துள்ளது. அங்கும் இப்போது எஜமானாயிருக்கும் உல்லாசசுந்திரர் என்னை காப்பாற்றுவார் என்கிற நம்பிக்கையுமில்லை. ஓடுவது நலமென்றே ஓடினேன். ஆங்காங்கு ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் உலாவிக்கொண்டும் நடந்துகொண்டுமிருந்தார்கள். வண்டிகளும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. தேவநகர் சரியாய் நித்திரை செய்யவில்லை. ஓட்டமத்தியில் ஓர்வித புருடன் என் கையைப் பிடித்து ஏதோ சொல்லினன். நான் கையைத் திமிறிக்கொண்டோடினேன். பல தெருக்கள் கடந்தேன். ஓர் தெருவில் பலபால்யர்கள் கூடியிருந்த கூட்டத்தில் எதிர்ப்பட்டேன். ஒருவன் கையைப்பிடித்தான். அவனை தப்பியோடினேன். அவர்கள் கைக்கொட்டி கெக்கலிக்கும் ஆரவாரம் கேட்டது. அவர்கள் பின்பற்றி துரத்துவதாய் காதில் விழுந்தது. பயத்துடன் வெகுவேகமாய் ஓடினேன். நாலுகுதிரைகள் பூட்டிய வண்டியொன்று எதிரில் நின்றது. அச்சாரதி என்னை வண்டியில் யேறிக்கொள்ளச் சொன்னான். நான் ஏறியவுடன் வண்டியின் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு தான் வண்டியில் உட்கார்ந்து வேகமாய் ஓட்டினான்.

சற்றுநேரம் சென்றதும் வண்டி ஏதென்றும் சூந்திரம் எனக்காக திட்டம் செய்திருக்கமுடியாதென்றும் எண்ணி வண்டியின் சாளரவழியாய் சாரதியை அழைத்தேன். வெகு வேகமாய் வண்டி யோடியது. சாரதி நான் கூப்பிடக் கூப்பிட கையை அமர்த்தி ஓட்டினதன்றி வண்டியை நிறுத்தவில்லை. பலதடவை அவனைக் கூப்பிட்டலுத்தேன். இரண்டுமணி ஓடியது. பட்டணத்தைக் கடந்து வெகுதூரம் வந்ததெனக் கண்டேன். ஒரு சந்தின்வழி ஓடி ஒரு பெரிய ரஸ்தாவில் திரும்பியது. இருபுறமும் மதில்கள் சூழ்ந்திருந்தன. மத்தியில் வண்டி நின்றது. எதிரில் பெரிய வாயிற்படியிருந்தது. அங்கிருந்த இருவர் என்னை இறங்கும்படிச் சொன்னார்கள். அவர் கருதிய பெண் நானல்லவென்பது அப்போது எனக்குப்பட்டது. இருந்தாலும் அவர்களுடன் நான்பேச முடியவில்லை. அவர்களில் ஒருவர் என் கையைப்பிடித் தழைத்துப்போக, ஓர் தோட்டத்தைக் கடந்து உள்ளிருந்த ஒரு மாளிகை வாயிற்படிக்குப் போனோம். அங்கிருந்து ஓர் மாது உள்ளே என்னை அழைத்துச் சென்றாள். புருடர்க ளிருவரும் என் பின்னே வந்தார்கள். ஓர் அறைக் கதவு திறந்ததும் என்னையும் அழைத்து எல்லோரும் உட்சென்றார்கள்.

அவ்வறை மிக்க அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. மத்தியில் ஓர் தீபம் தொங்கவிட்டப்பட்டிருந்தது. சுற்றிலும் பலவித ஆசனங்களும் மேஜைகளும்போடப்பட்டிருந்தன. என்னை அழைத்துப்போன அம்மாது தீபவெளிச்சத்தில் என் முகத்தை நோக்கினாள். சடுதியில் என் கையைவிட்டு சுசீலா மோசம் மோசமென்றாள். இருவரும் ஓடிவந்தார்கள். ஒருவர்க்கு வயது ஐம்பதிருக்கும். மற்றவர்க்கு வயது இருபத்தைந் திருக்கலாம். அம்மாதிற்கு வயது நாற்பதிருக்கலாம். விருத்தர் என் முகத்தைப் பார்த்து ஆம் மோசமென்றார். அப்பால்யர் சடுதியிற் கத்தி யெடுத்துவந்து உண்மையைச் சொல்லென்றார். ஐயா என் பேரில் பிசகில்லை. வண்டிக்காரன் என்னை ஏறும்படிச் சொன்னான். நானபாயத்திலிருந்தமையால் ஏறினேன். வண்டிக்காரனை பலதடவை நான் நிறுத்தச் சொல்லியும் நிறுத்தவில்லை என்றேன். நீ யார்? என்றார். நான் சுகுண துரை மாளிகையில் வேலைக்காரனாயிருந்தேன். அதற்குமேல் என் விருத்தாந்தம் என் ரகசியம் முதலியவைகளைச் சொல்ல முடியாது என்றேன். அவர் தன் மூக்கில் விரல் வைத்து நீ ஆண்மகனாயிருந்தால் இப்பெண்ணுடை என் வந்ததென்றார். அது என் இரகசியம் என்றேன். அவர் கடுங்கோபமுடையவராய் உன்னைக் குத்துவேனென்றார்.

விருத்தரும் அம்மாதும் அவர் கையைப் பிடித்து, மகனே, அநாவசியமாய் ஓர் உயிரை வதைப்பதில் பாபம். ஆயினும் வண்டிக்காரனிடம் வாக்குமூலம் வாங்கு என்றார்.

வண்டிக்காரன் உள்ளே அழைக்கப்பட்டான். சுசீலராகிய அப்பால்யர் அவனை நோக்கி உன்னை வண்டியை நிறுத்தும்படி நீ ஏற்றிவந்த இச்சிறுவன் உன்னைக் கூவினதுண்டா என்ருர். அவன் பாக்க விழித்து அடிக்கடிக் கூப்பிட்ட சத்தம் கேட்டது. நான் வண்டியை நிறுத்தப் பயந்தேன் என்ருன். நாம் உத்தேசித்தபடி நடந்ததில்லை. நீ ஓர் சிறுவனை ஏற்றிவந்திருக்கிருய். நடந்த காரியமென்ன சொல் என்ருர்.

அவன்தான் கொண்டுபோன கடிதத்தைக் கொடுத்தனுப்பியதாயும் கால் மயிலுக் கப்பால் குறிப்பிட்ட இடத்தில் வண்டியை நிறுத்தியிருந்ததாயும் பின் அரைமணிநேரத் தில் நான் அங்கு ஓடிவந்ததாயும் என்னை யாரோ பின்பற்றித் துரத்தியதாயும் தான் வண்டியில் ஏறும்படி சொல்லி அழைத்துவந்ததாயும் சொன்னுன். அவனைப் போகும் படி தாக்கீது தந்து உன் பெயரென்ன? என்ருர்கள். "சந்திரவதனன்" என்றேன். நீ வேலைக்காரனுய் இருந்ததாய்ச் சொன்னையே, நீ நம்மிடத்திலேயே அப்படியிருக்கச் சம்மதமா? எச்சிலவும் போக மாதம் ரூபாய் பதினைந்து தரப்படும் என்ருர்கள். நான் ஒப்புக்கொண்டேன். உன் இரகசியத்தை நாங்கள் விசாரிப்பதுமில்லை. வெளியிடுவதுமில்லை. எங்கள் இரகசியத்தையும் நீ வெளியிடுதல் கூடாதென்ருர்கள். ஐயா! நான் அவ்விதம் கேவல வேலை செய்யேன். மரியாதையோடு என் ஜீவனத்திற்கு எந்த வேலையும் செய்வேன். மரியாதைக் குறைவானதைச் செய்யமாட்டேன் என்றேன். நாங்கள் உன் வார்த்தையை நம்புகிருேம். என் பின்னே வாவென்று ஒரு தீபத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு ஓர் அறையில் அழைத்துப்போய் உடுக்க வேறு வஸ்திரங்கள் கொடுத்து என்னை அங்கிருந்த ஓர் சயனத்தில் படுத்துக்கொள்ளும்படிச் செய்து விளக்கை வைத்து விட்டுப் போயினர். நான் கதவைத் தாளிட்டுக்கொண்டு சுந்திரவதனி தந்த பணப்பையில் ஏதேனும் கடிதம் இருக்குமா என்று திறந்து பார்த்தேன். அதில் பத்து பவுனும் ஒரு கடிதமு மிருந்தது. மிக்க ஆவலோடு அக் கடிதத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். கடிதம் பின் வருமாறு:—

"என தன்பிற்குரிய அத்தான்;

வெளியே செல்வதால் உங்கட்கு தவியாய் அநேகம் நேசர்கள் சேர்வார்கள். அவர்களுடன் சம்பாஷிக்க நேரும்போது என்னைநினைத்து எனக்காக என் தந்தையின் பெயரை வெளியிடாதிருக்க வேண்டுகிறேன். என்மீது காட்டியபட்சத்திற்கு என்தாய் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டவளாய் எழுதச்சொல்லுகிருர். தங்க ளன்பிற்கு நானெப்பொழுதும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவளாகிறேன். நான் எவ்வளவு அவாவை அடக்கி இக்கடிதம் துரிதமாய் எழுதியிருப்பேனென்று யூகித்துக் கொள்வீர்கள்.

தங்களன்பிற்குரிய துர் அதிர்ட்டமுள்ள சுந்தரவதனி."

கடிதத்தை திரும்பத்திரும்ப பலதடவைப் படித்தேன். என் கண்களில் சலம் பிரவாகமாய் ஓடியது. ஒருவாறு சமாதானம் செய்துகொண்டு காகிதத்தைப் பதனப்படுத்திக்கொண்டேன். நான் உடை மாற்றிக்கொண் டிருந்தபொழுதும் ஓர் வேலைக்காரன் ஆகாரம் கொண்டுவந்து தந்தான். அதை உண்டு அங்கேயே உறங்கினேன். சூரிய உதயமாயிற்று. நன்ருய் நித்திரை செய்தெழுந்தேன். சுசீலரும் கதவைத் திறந்து சந்திரவதன என் பின்னே வாவென்ருர். அவர் பின்னே சென்றேன். விசாலமான மாளிகையாயிருந்தது. ஏராளமான வேலைக்காரர்களிருந்தார்கள். சுசீலர் ஓர் வேலைக்காரனை சம்புநாதா வென்றழைத்து உனக் குதவியாய் இவன் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிருன். என்றென்னை யவனிடம் ஒப்புவித்துச் சென்ருர். நாங்களிருவரும் அதுமுதல் நெருங்கிய நேயரானேம். அவனுக்கு வயதிருபதிருக்கலாம். மிக்க குணவான், அவனும் நானும் அடிக்கடி வெளியே செல்வோம், வேலையதிக மில்லாமையால் எங்கட்குச் சாவகாசம் மெத்தவுண்டு. பொதுவாய் எல்லா வேலைக்காரர்களும் சுகவாசியென்றே சொல்லும்படியிருந்தார்கள்.

கொல்லைத்தோட்டத்தில் ஒருநாள் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அவன் சந்திர காந்தா இந்த ஜமீன்தார் வரகுண பிறபுவிற்கும் மாது பெரியநாயகியம்மணியார்க்கும் சுசீலர் ஒரு குமாரன்தான். இவர் முன்னேர்கள் காலம் முதல் பெருஞ் சிலவாளிகள். நீண்ட நாள்களாய் ஏற்பட்டு வந்த கடனும் வழக்கத்தை ஒட்டிச் சிலவுசெய்து வந்த இவரும் கடனாளியானதன்றி சுசீலரையும் தஸ்தாவேஜுகளில் கையெழுத்துப்

போடச்செய்து சொத்துக்களெல்லாம் கடனுக்குள்ளாக்கிக் கிடக்கிறது. வேலைக்காரர் கட்கும் மூன்று மாதச்சம்பளம் பாக்கி. இக்கோழிபுரிகிராமம் அவர்களுடையது. தேவ நகர் இருபது மையில் சமீபத்திலிருப்பதால் இதனை நாலுகோடி ரூபாய்க்கு விலைகூறி னார்கள். மூன்று தினத்தில் இக்கிராமத்தை விட்டு இவர்கட்கு சுவதீனநாடாகிய சந்தன நாட்டிற்குப் பயணம் போகவேண்டியது. இன்னும் ஆறு கோடி ரூபாய்கள் கடன் பாக்கியுண்டு. என்னைப் பார்த்து நகைத்தான். நான் ஏன் நகைக்கிறு யென்றேன், அவர் கட்கு பத்து கோடி ரூபாய் வருவதாயிருந்தது. அதனைக்கொண்டு கடன் தீர்த்து ஜமீனை மீட்கலாமென்றிருந்தார்கள். அந்தப் பத்துகோடியும் உன்னுருவமாய் வந்து சேர்ந்த தென்று நகைத்தேன் என்முன். நான் மறுபடியும் தெரியவில்லையே என்றேன். ஆம், அவர்கள் நினைப்பு இந்த ரகசியம் ஒருவர்க்கும் தெரியாதென்பது. உனக்கும் நன்றாய்த் தெரியாது. மற்றெல்லோர்க்கும் நன்றாய்த் தெரியும் என்முன். இதற்குள் கூப்பிடுமணி கேட்டது. நாங்கள் பிரிந்துபோனோம். மூன்று தினங்களில் மாளிகை சாமான்கள் எடுக்கப்படவேண்டி யிருந்ததால் நாங்கள் இருவரும் சாவகாசமாய் பேசமுடியவில்லை. நாங்களிருவருள்பட சில வேலைக்காரர் வேலைக்காரிகள் மாத்திரமே எங்களுடன் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். மற்றவர்கள் அக்கிராம சாசனத்திற் கட்டுப்பட்டவர்க ளாயினார்கள். கோழிபுரி கிராமத்திற்கும் சந்தன நாட்டிற்கும் நாற்பது மயில். இரவில் பிரயாணமாகி மறுநாட் காலைவந்து சேர்ந்தோம்.

சந்தன நாடு.

நூறு எக்கர் சுற்றளவுள்ள தோட்டமத்தியில் முப்பது எக்கர் விஸ்தாரமுள்ள ஒரு பெரிய அரண்மனை இருந்தது பழையகால கட்டிடம். இது இடிந்துபோன பாகங்க ளெல்லாம் புதிதாய் பழுதுபார்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நன்றாய் விளங்கியது. அநேக வருடங்களுக்கு முன்னுண்டான பெரிய விருட்சங்கள் அக்கட்டிடத்தின் படியைக் காட்டியது. அநேக பழையகால படங்களும் சமீன்தார்களாய் இருந்தவர்கள் படங்களும் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. பழைய கட்டடமா யிருந்தாலும் பழமையை அனுசரித்து தற்கால நாகரீகப்படியும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கு வாரத்திற்கு ஒருதடவை யாவது விருந்து நடவாதிராது. சுற்றுக் கிராமங்களிலுள்ள அநேகப் பிரபுக்களும் வெளியூரிலிருந்து பல பிரபுக்களும் விருந்துண்ண வருவார்கள். இவர்களில் பலபழையப் பிரபுக்களைப்பற்றி நானுங்கட்குச் சொல்லவில்லை. நூதனப் பிரபுக்களாயுள்ள கோபால கிருஷ்ணப் பிரபுவும், சப்பையன் என்ற பிரபுவுமே பின் கதையில் சில தூரம் வருபவர்கள். கோபால கிருஷ்ணனுக்கு வயதிருபதிருக்காலம். சப்பையனுக்கு வயது நாற்பதிருக்கலாம். முந்தியவன் அழகும், நாகரீக உடையும், டாம்பீகமு முள்ளவன். பிந்தியவன் அவலட்சணமுள்ளவன். ஆபாச உடையன். அநாகரீகன். இதில் சப்பையன் வரகுணவரசருடன் விருந்துண்டு வெகுநேரம் பேசிவருவான்.

ஒருநாள் விருந்தில்லாத சாவகாச நாளில் நானும் சம்புநாதனும் கொல்லைப்புரம் போய் உலாவி ஒருபெருவிருட்ச நிழலிலிருந்த சாய்வுப்பலகையிலுட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்போது சந்திரவதனா நாமிவ்வளவு சாவகாசமாய்ப் பேசி ஒருமாதமாகிறது. கோழிபுரியில் நாம் பேசியபிறகு வேலைசாஸ்தியாய்ப் போயிற்று. இனி விருந்து நாட்கள் தவிர மற்றநாள்களில் வேலையிராது என்முன். ஆம் அன்று நாம் பேசியது முடிவு பெறவில்லை என்றேன். ஆமாம் அவர்கள் செய்வது பிறர்க்குத் தெரியாதென்பது அவர்கள் கருத்து. சுசீலப் பிறவிற்கு தாய்மாமன் ஒருவர் உண்டு அவர் சக்கரவர்த்தி சேனைகளிலுயர்ந்த உத்தியோகத்திலிருந்தார். அவர் உத்தியோகத்தி லுபகாரச் சம்பளம்பெற்று கல்யாணம் செய்துகொண்டார். அவர்க்கு ஓர் பெண்மகள் பிறந்தது. அவர் தேவநகரில் வாசஞ்செய்தார். அப் பெண்ணிற்கு வயது பதினைந்தாகிறது. அவர் இறந்து மூன்று வருடங்களாயின. அக்காலத்தில் தேவநகர் திரவியசாலையில்தான் சேமித்துவைத்த பத்துக் கோடி ரூபாயை தன் மகள்பேருக்கு உயில் எழுதிவைத்தார். ஜமீன்தார் ஜமீன்தாரணியார்க்கும் அப்பெண்ணைத் தன் மகன் சுசீலர்க்கு விவாகம் செய்ய நினைப்பு. இதைக் கருதிக்கேட்டுவந்தார்கள். (இன்னும் வரும்.)

கமலத்தன்னை.

டெல்லி நகரில் கொடிய அராஜகச்செயல்.

டெல்லி நகருக்குள் நமது வைஸிராயும், எச். இ. லேடி ஹார்டிஞ்சும் தங்கள் பரிவாரங்களுடன் பிரவேசித்தபொழுது ஒருவீட்டின் கூரையிலிருந்து ஒரு பாம்ப் (வெடிகுண்டு) எறியப்பட்ட சங்கதியைக்கேட்டு மிகவும் துக்கப்படுகிறோம். இது ஒரு கிராதகன்செயல் எனப்படுகிறது. எச். இ. லேடி ஹார்டிஞ்சுக்குத் தெய்வச்செயலாய் காயம்படவில்லை. ஆனல் நமது வைசிராய்க்கு காயம்பட்டு ப்ரக்ஞையற்று போய்விட்டார். இப்பொழுது டாக்டர் சிகிச்சையால் சௌக்யமடைந்து வருவதைக் கேட்க மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம். இவர் உயிர் தப்பியது தெய்வச்செயலே. அநேகம் வைஸிராய்களில் இவர் மிகவும் சிறந்த குணமும், நம்மீது மிக்க அநுதாபமும், இராஜ்யத்தை ஆளுவதில் மிக்க சாமர்த்தியமு முள்ளவர். நமது வைஸிராய் சீக்கிரம் பூர்ண சுகமடையுமாறு கடவுளை ஸ்துதிசெய்கிறோம். கல்நெஞ்சுள்ள எந்த க்ராதகனே இவ்வித கொடிய அராஜகச்செயலை செய்துவிட்டான். அவனைப் பிடிக்க யாவரும் முயன்று வருகிறார்கள். அவனுக்கு ரௌரவாதி நரகத்தி லுண்டாகும் தண்டனையைவிட கடுமையான தண்டனை விதிக்கவேண்டும். இவ்வித கஷ்டத்தில் லேடி ஹார்டிஞ்ச் மனம் தளராது தமது கணவரைப் பார்த்துக்கொண்டும், சகல கடிதங்களுக்கும் பதில்எழுதிக்கொண்டும்வருகிறார்கள். இவர்களுக்கும், இவர்கள் குடும்பத்தாருக்கும் நமது அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

ராஜப்பிரதி நிதியின் மிகுதியும் கொண்டாடத்தக்க உறுதிமொழி:—டிசம்பர்மீ 23உ திங்களன்று ராஜப்பிரதிநிதி தமக்குக் காயங்கள்பட்டு வேதனையோடு படுத்திருக்கும்போதுகூட பின்வருமாறு சொன்னதாகத் தெரிந்து சந்தோஷிக்கிறோம்:—"என் உயிரைவாங்கச் செய்யப்பட்ட முயற்சியால் எனக்கு இந்தியாவினிடத்தும் இந்தியர்களிடத்துமுள்ள நேசப்பான்மை மாறிவிடாது. அது என்னுடைய ராஜீய முறைகளிலும் ஆட்சியின் பான்மையிலும் மாறுதலைச் செய்துவிடவும் மாட்டாது. இந்தியா முழுதும் திகிலும் வெட்கமும் அடைந்து மனம் குன்றிப்போகுமே யென்று நான் அனுதாபப்படுகிறேன்". இப்படிப்பட்ட உத்தமரை ராஜப் பிரதிநிதியாய்ப்பெற இந்தியா பெரும்பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டுமன்றோ?

யூனிவர்சிடி கான்வொகேஷன்.

யூனிவர்சிடி கான்வொகேஷன்:—வருஷாவருஷம் யூனிவர்சிடி சங்கத்தார் காலேஜ்களில் படித்துத் தேறின சிறுவர்களுக்கு பி. ஏ., எம். ஏ. முதலான பட்டங்கள் கொடுக்க வழக்கமாய்க் கூடுவதுபோல் சென்றமாதம் கூடினார்கள். இந்த யூனிவர்சிடி சங்கத்துக்குத் தலைவராய் சான்ஸெலர் என்ற உத்தியோகம் வகிக்கும் கவர்னர் அக்கிராசனம் வகித்தார். சுமார் ஆயிரம் சிறுவர்களுக்கு மேல் பட்டம் பெற்றார்கள். இவர்களில் 788 பேர் பி. ஏ. க்களும், 169 பி. எல், களும், 120 எல், டி., களும், 7 எம். பி. ஸி. எம். களும், 28 எல். எம். எஸ், களும் (வைத்தியப் பரீட்சைகள்) என்ஜினீரிங் முதலான வேறு வித்தியா பட்டங்கள் பெற்றவர்களும் இருந்தார்கள். இதில் 8 பெண்மணிகள் பட்டம் பெற்றவர்கள். இத் தொகையில் 3 பெண்மணிகள் எல். டி யும், I. எம். பி. சி. எம், I எல் எம். எஸ் 3. பி. ஏ க்ககளுமாம்.

மிஸ்டர் கார்டினர் பின் வருமாறு பேசினார்:—"தேசபாஷைகளைக் கற்றறியாதவர்களைப் படித்தவர்களோடு எவ்வளவுதூரம் சேர்க்கக்கூடுமென்பது சந்தேகம். இந்திய வாழ்க்கையில் எது நல்லதோ எது அழகானதோ அவையெல்லாம் இந்தப் பாஷைகளடங்கிய நூல்களின் செல்வாக்குக்கு உரியன. இந்த செல்வாக்கைக் குறையாமற்காத்து, அதை மேற்றிசைப் பயிற்சி மனதை உயர்த்திக் கிளர்ச்சி செய்யும் சுபாவத்தோடு, கலக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் இந்தியாவின் கற்றறிந்த மக்கள் முன்னோரது ஆர்ஜிதமாய்ப்பெற்ற கல்விப்பொருளை இழந்து விடுவார்களென்ற பயமிருக்கின்றது. இதுவரையில் யூனிவர்சிடிப் படிப்பானது புத்தி, சமூக வாழ்க்கை, ஒழுக்கம் இவைகளின் முற்போக்குக்குக் காரணமாகி, எந்த வழியிலும் நன்மைசெய்து வந்திருக்கின்றது. ஆயினும், தற்காலம் யூனிவர்சிடிப் படிப்புப் பெற்றவர்கள் தங்கள் அறிவையும் அனுபோகத்தையும் படிப்பில்லாத ஜனங்களின் தேவைகளுக்கு ஒத்தபடி உபயோகிக்கிற தில்லையென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால், இந்த தேச பாஷைகளுக்குப் புதுச் சக்தியையும் புதுச் செல்வாக்கையும் உண்டு பண்ணி, புனருத்தாரணம் செய்விக்க வேண்டும். இந்த மாகாணத்தில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் 150 பேரில் ஒருவருக்குமேலில்லை. இங்கிலீஷ் தெரிந்தவர் ஒருவரானால் தேசபாஷை தெரிந்தவர்கள் 11 பேர் இருக்கிறார்கள். இந்தியர் சம்சார வாழ்க்கையில் ஸ்திரீகளின் செல்வாக்குக்கு அளவில்லை. அப்படியிருந்தும், கல்விகற்ற ஸ்திரீகள் 4000 பேர் ஹிந்து மகம்மதியரும், 9000 பேர் கிறிஸ்தவர்களுமே தவிர அதிகமில்லை.

இவ்வருஷத்து கிராஜுவேட்டுகளே! (பட்டம் பெற்றவர்களே) இந்திய யௌவனத்தின் புஷ்பம் உங்களில் மலர்ந்திருக்கிறது. உங்கள் தலைமுறையில் இந்தியாவின் மகிமையின் பலன்களை ஈன்று, உங்கள் இயற்கையான கதியைப் பூர்த்தி செய்யும்படி கவலை கொள்ளுங்கள்"

ஆனரபில் மிஸ்டர் சிவஸ்வாமி அய்யர் பிரசங்கம்.

திருச்சி ஸெண்ட் ஜோஸப்ஸ் காலேஜ் மாணவர்களுக்குப் பரிசளிப்பு நடந்தபோது அக்ராசனம்வகித்த ஆனரபில் மிஸ்டர P. S. சிவஸ்வாமி அய்யர் செய்த பிரசங்கத்தின்சில பாகங்கள் பின் வருமாறு:—

"இந்தஸெண்ட் ஜோஸப்ஸ் காலேஜை இதுவரையில் நான்பார்த்ததில்லை. தகுந்த போதகர்களை உடையதாயும், புஸ்தகசாலை முதலிய தளவாடங்கள் நிரம்ப பெற்றதாயு மிருக்கும் இந்தக் காலேஜின் மாணவர்களுக்குப் பரிசளிப்பதில் அக்ராஸனம் வகிக்க நேர்ந்ததற்காக நான் மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். மாகாணத்தின் தேவைக்கு இப்பொழுதுள்ள சென்னை யூனிவர் ஸிடி போதாமல், வடஜில்லாக்களுக்கும், மேற்குஜில்லாக்களுக்கும்தெற்குக்கும்ஒவ்வொரு தனி யூனிவர்ஸிடி ஏற்படக்கூடிய காலம் சமீபத்தில் நேரும். அப்படி நேருங்காலத்தில் ரோமன் கத்தோலிகா காலேஜையும் ப்ரோடெஸ்டெண்ட் காலேஜையும் சீக்கிரம் காலேஜாகக் கூடிய நாஷனல் ஹைஸ்கூலையும் உடைய இந்தத் திருச்சினாப் பள்ளியே தென் யூனிவர்ஸிடிக்கு ஸ்தானமாகவும். அந்த யூனிவர்ஸிடிக் காலேஜ்களில் இந்த ஸெண்ட் ஜோஸப்ஸ் காலேஜே பிரதான காலேஜாகவும் இருக்கும். இந்தக் காலேஜின் போதகர்களும் காலேஜை நடத்துவோருமாகிய சேசு சபையாருக்கு வித்யா விஷயத்திலிருக்கும் உற்சாகம் அளவிறந்ததாயுள்ளது.

பள்ளிக்கூடச் சம்பளம்.

மாணவர்களின் பள்ளிக்கூடச் சம்பளத்தை உயர்த்திவிட்டால், தகுதியற்ற மாணவர்கள் உயர்தரப் பள்ளிக் கூடங்களில் கூடுவது தடுக்கப்படுமென்று காரணஞ் சொல்லப்பட்டு சமீபத்தில் சம்பளங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. மற்றத் தேசங்களில் எப்படி இருந்தபோதிலும் செல்வவான்களுடைய பிள்ளைகள் தான் புத்திக்கூர்மையுடையவர்களாகவும், ஏழைகளின் பிள்ளைகள் மந்தர்களாகவும் நமது தென்னிந்தியாவில் இல்லை. மேற்கண்ட சம்பள உயர்வால் உயர்தரக்கல்வி பெறக்கூடிய புத்திவலிமையுள்ள அநேக மாணவர்கள் தடைப்பட்டுப் போவார்களென்றே என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கீழ்த்திசைப் பாஷைகள்.

யூனிவர்ஸிடிப் படிப்பில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல்படி கீழ்த்திசைப் பாஷைகள் ஒருவாறு அலட்சியம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பாதர் பெர்ட்ராம் பிரேரணை செய்ததுபோல் இண்டெர்மீடியட்.பரீக்ஷைக்கும் பி ஏ. பரிட்சைக்கும் ஒரு கீழ்தேசப் பாஷையைக் கட்டாயப்படிப்பாய்ச் செய்ய வேண்டியது அவசியம். அல்லாமலும் ஹைஸ்கூல் முடிவுப் படிப்புக்கும் அப்படிச் செய்யவேண்டியதும் அவசியமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

சாஸ்திரக்கல்வி.

ஏதேனும் ஒரு சாஸ்திரத்தை விசேஷப் படிப்பாய் இந்திய மாணவர்கள் பின்பற்றுகிறதில்லை யென்றும், ஆகையால் பௌதிக ரஸாயனத்துறைகளில் சுய ஆராய்ச்சி இந்தியாவில் செய்யப்படாமற் போகிறதென்றும் பெருங்குறை கூறப்படுகிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் அவ்வாறில்லை. சாஸ்திரக் கல்விபெற்ற பி. ஏ. பட்டதாரிகளும் மற்ற பி. ஏ-க்களைப்போல் ஏதேனும் ஒரு ஜீவன உபாயத்தைத் தேடவேண்டித்தான் இருக்கிறது. எந்தசாஸ்திர விஷயமான கல்வி பெற்றூர்களோ அவ்வழியிலேயே ஆயுள் முழுக்கச் செலவிட்டாலொழிய, சுய ஆராய்ச்சி சாத்தியமில்லை. தாராளமான கல்விகற்றவர்களே தேசத்துக்குத் தேவையாயிருக்கிறூர்கள். சாஸ்திரக் கல்வி கற்பதால் எதையும் உற்று நோக்கி நிதானமாகயோசிக்கும் பழக்கமுண்டாகிறது. இப்பழக்கத்தைக் காட்டிலும் சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளல் மேலானதன்று. மேற்சொன்ன காரணத்தால், விசேஷப் படிப்பைபற்றி மிஞ்சி அளவுக்குபிரஸ்தாபிக்கப்படுகிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். மற்ற கல்விகளினுடையபாத்தியம், சாஸ்திரப்படிப்பு மும்முரத்தில் மறக்கப்படுகிறது.

இங்கு கூடியிருக்கும் மாணவர்கள் படிப்பு முடிந்தபிறகு என்ன செய்கிறதென்பதைத் தீர்மானஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும். கல்வி கற்கும் எல்லோரும் கவர்ன்மெண்ட் உத்தியோகத்தில் அமருவது கூடாத காரியமானதால் தொழில் துறைகளிலும் வியாபாரத் துறைகளிலும் நீங்கள் இறங்கலாம். பிற்காலத்தில் தொழில் செய்வதற்குத் தகுந்த கல்வியைக் கற்பிப்பது பள்ளிக்கூடத் தலைவர்களின் கடமையாகும். வியாபார சம்பந்தமான படிப்பு கள்ளிக்கோட்டை ஸ்கூல் ஆப் காமர்ஷில் போதிக்கப்படுவதுபோல் இந்தக் காலேஜிலும் விருத்தி செய்யப்படலாம். மெக்கானிகல் எஞ்சினீரிங் சில மாணவர்களுக்கு இந்தக் காலேஜில் கற்பிக்கப்பட்டால், இங்குள்ள ரயில்வே ஒர்க்ஷாப்பில் உமேதவாரிகளாய் அவர்களிருந்து தொழிலை அனுபோகத்தில் கற்றுக்கொள்ளக்கூடும். இதுபோன்ற துறைகளில் கற்பிக்கவேண்டுமென்று

ஏராளப் பொறுப்பை ஏற்கெனவே வகித்திருக்கிற இந்தக் காலேஜ் அதிகாரிகளை நான் கேட்டுக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு இத்தேசத்திலுள்ள அன்பும் அவர்களுடைய ஊக்கமும் கல்வி போதிப்பதில் அவர்களுக்குள்ள உற்சாகமுமே காரணம்."

நமது துண்டுப் பத்திரிகை.

ஹிப்போட்ரோம் என்ற விடத்தில் இரண்டு வாலில்லாக் குரங்குகளிருக்கின்றன. இவைகள் 6 விதபாஷைகளில் பேசுமாம். இவைகள் சுருட்டுபிடிக்கின்றனவாம், பைசகிலில் சுலபமாகச் சவாரிசெய்கின்றனவாம், புசிக்கும்பொழுது கத்தி முள்ளு முதலியவைகளை வைத்துக்கொண்டு தாராளமாகப் புசிக்கின்றனவாம், வஸ்திர மணிந்துகொண்டு கஷ்டமின்றி அதை எடுத்துவிடுகின்றதாம், போர்வையைப் போத்திக்கொண்டு படுக்கையில் நித்திரைசெய்கின்றதாம், ஒரு தடவை இவைகளைப்பார்த்தவர் மறுதடவை இவைகளின் முன்வந்தால் ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதாம். வெந்நீரில் ஸ்நாநம் செய்யவும், பற்களைச் சுத்திசெய்துகொள்ளவும், பைசகில்களை அழுக்கில்லாமல் துடைத்துவைக்கவும், ஊசியில்நூல் கோர்க்கவும் விரும்புகின்றன. சித்திரப்படங்களுள்ள புஸ்தகங்களைக்கண்டு மகிழ்கின்றனவாம். ரோமம் எதையும் கண்டால் வெறுக்கின்றனவாம். ஏனெனில் இது இறந்துபோன மிருகத்தின் தோலென்று நினைத்துவருகிறதோவென அநேகர் சம்சயிக்கலாம்.

தாய்சொற்கேள்:—நமது அரசசக்ரவர்த்தி 5-வது ஜார்ஜ் அவர்கள் ப்ரிடானிகாவில் குழந்தையாயிருந்தபொழுது இவருடைய தாயார் அலக்ஸாண்டிரா ராணியார் கிரமமாக பைபிலைப்படித்து வரும்படி சொன்னார்கள். தினம் ஒரு அத்தியாயம் கிரமமாகப் படித்துவருவதாக வாக்குறுதிசெய்தாராம், இதுவரையிலும் நமது அரசசக்ரவர்த்தி அவ்விதமே செய்துவருகிறாராம், இப்படிச்செய்துவருவதால், இவருக்கு தெய்வபக்தி தினே தினே அதிகரித்துவருவதுடன் இவரது சிறந்த குணமும் மாசற்றதாயிருக்கிறதாம். நமது சக்ரவர்த்தியைப்போல் யாவரும் தங்கள் தங்கள் மதகிரந்தங்களைப் படித்துவருவதுடன் தாயார் வார்த்தையையும் கேட்டுவரவேண்டும்.

ஒருவிநோத வழக்கம்:—ஹாலண்டில் அநேக வீடுகளுக்கு ஒரு தனிமையான வாசற்படியிருக்கிறதாம். இதை இரண்டு முக்யமான காலங்களில் தான் திறந்துவைக்கிறார்களாம். அதாவது விவாககாலத்திலும், எவராவது மரணமடைந்த சமயத்திலும் தான். இவ்வாசற்படியின் வழியாக கலியாணப்பெண்ணும், பிள்ளையும் நுழைந்து உட்சென்றவுடன் கதவை மூடிவிடுவார்களாம். மரணம் உண்டானால் சவத்தை இதன்வழியாக வெளியே கொண்டுபோவார்களாம்.

வயது முதிர்ந்த மாது:-பில்டெல்ப்யாவில்" 104 வயதுள்ள ஒருமாது இருக்கிறாள். அந்தள்ள விடி ஹாலுக்கு 538 படிகட்டுகளிருக்கின்றதாம், அதில் தன்னுடன் 50 வயதுள்ளமாது ஒடிவர பந்தயம் கட்டிபேசுகிறாளாம். ஒருஸ்திரீயாலும் அவ்விதம் செய்ய முடியவில்லையாம்.

இங்கிலாந்தில் டோவரிலிருந்து ராம்ஸ்கேட்டு 24 மைல்தூரமுள்ளது. ஒருமாது $6\frac{1}{2}$மணிநேரத்தில் டோவரிலிருந்து ராம்ஸ்கேட்டுக்கு நீந்திச்சென்றாளாம். நீந்துவதில் கீர்த்திபெற்ற கேப்டின் வெப் $7\frac{1}{2}$ மணியில் நீந்தினாராம். இவ்விதம் நீந்தின முதல் மாது மிஸ்லிலி ஸ்மித்.

---

23 வருஷத்திற்குமுன் தபாலில் போட்ட பத்திரிகை:—23 வருஷத்திற்குமுன் லண்டன்மாநகரத்தில் தபால் மார்க்கமாய் "க்ரிஸ்டியன் வொரல்ட்" என்ற பத்திரிகையை 27-வயதுள்ள ஒருவருக்கு 1889-ம் வருஷம் மார்ச்சு மீ அந்த ஆபீஸார் அனுப்பினார்களாம். இவ்வருஷம்சென்ற ஜூலைமாசம் தான் அம்மனிதனுக்கு அப்பத்திரிகை தபால் மார்க்கமாய் கிடைத்ததைக்கண்டு அதிசயத்தாராம். அவருக்கு இப்பொழுது வயது 50-இது ஆச்சரியமல்லவா!

வுட்க்ரீனில் மிஸ்ஸஸ் ரெபேக்கா க்ளார்க் என்றமாது வசித்துவருகிறாள். இம்மாதுக்கு இப்பொழுது வயசு 108. 89 வருஷங்களுக்குமுன் இவளுக்கு விவாகமாயிற்று, இவளுக்கு 9 குழந்தைகள் உண்டு. இளையவனுக்கு இப்பொழுது வயது 67-ம். இம்மாதுக்கு பேரன், பேத்திமார்களுமுண்டு. இவள்செய்த பாக்கியமே பாக்கியம்!

இல்லறம்:—லோஸ் ஆஸ்க்விஸில் விவாகமானபெண்கள் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும்முறை, தாய்க்குரிய தொழில், குடும்பசம்ரக்ஷணை முதலியவைகள் பெண்மணிகளுக்குப் போதிக்கப்பட்டு வருகிறதாம். இவ்விதமே சென்னை மாதர்சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அநுஷ்டித்துவர முயலுவார்களென்று நம்புகிறோம்.

இரவில் நடப்பது:—இரவில் நடப்பது தேகத்திற்கு மிகவும் சௌக்ய முண்டாகுமென்று இப்பொழுது சிறந்த மேலாட்டு சாஸ்திரிகள் நினைக்கிறார்கள். இப்படிச்செய்வதால் இது நரம்புகளைச் சரிபடுத்தி, நித்திரை செய்யவும் தூண்டுகிறதாம்.

சமுத்திரத்தில் பொக்கிஷம்:—இங்கிலாந்திலிருந்து இந்தியா வரைக்கும் சமுத்திரத்தின் அடியில் 800,000,000 பவுன் மதிப்புள்ள பொன்னும், நகைகளுமிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

கண்ணடி:—அழுக்குள்ள கண்ணடி பாத்திரங்களையும், பீங்கான் பாத்திரங்களையும் உப்பு கரைத்த வெந்நீரால் கழுவினால் அவைகள் சுத்தமாய் காணப்படுமாம்.

ப்ரைடனில் திக்குபவர்களுக்கு ஒரு பாடசாலை தனிமையாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.

சென்னையில் தந்திக்கம்பியில்லாத ஒரு ஆபீஸ் ஸ்தாபிக்கப்படலாமென்று சொல்லப்படுகிறது.

புகையிலையை அமெரிக்காதேசத்து ஸ்திரீகள் வாயில் போட்டுமென்று வருகிறார்களாம். நமது தேசத்தில் தஞ்சாவூர், திருச்சி, கோயம்புத்தூர், சேலம், மலையாளம் முதலிய ஜில்லாக்களிலுள்ள சில பிராமணர்களும், பிராமணரல்லாதவர்களில் சில புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் இவ்வழக்கத்தை யனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். இத்துர்வழக்கத்தை நீக்க அவர்கள் முயன்று வருவார்களென்று நம்புகிறோம்.

பால், சலவைக்கல் இவைகளைக்கையாலேயே செய்ய கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

பிரிடிஷ் ராஜ்யத்தில் மாத்திரம் 7000ம் விதம் விதமான ஸ்டாம்புகள் வழங்கிவருகின்றன.

மிஸ்டர்கோடி என்பவர் இங்கிலாந்தில் இரண்டு தடவை ஆகாயவிமானத்தில் ஏறிசென்று 5000 பவுன் பந்தயம் கெலித்திருக்கிறார். இவர் இந்தியாவுக்கு ஆகாயவிமான மார்க்கமாய்வர முயன்று வருகிறாராம்.

ராயல் கமிஷன்:—லார்ட் இஸ்லிங்டனும், மற்றமெம்பர்களும் சென்னைக்கு இம்மாசம் 28ௗ வந்து ஒருபக்ஷம் இங்கு தங்கியிருப்பார்கள், பின்னிட்டு இங்கிருந்து பர்மாவுக்குப்போவார்கள். ஒவ்வோரிடத்திலும் சகலவிஷயங்களைக் குறித்தும் விசாரணைசெய்வார்கள்.

நகரும் பட்டணம்:—திபேத்தில் கார்டோக் என்ற பட்டணமிருக்கிறது இது வருஷத்திற்கு இரண்டு தடவை நகருகிறதாம், அதாவது படத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்குமிடத்திலேயே வருஷத்தில் மூன்றுமாசகால மிருக்குமாம். மீதியுள்ள 9 மாசகாலம் இவ்விடத்திலிருந்து தெற்கில் 40-மைல் தூரத்திலிருக்குமாம். இங்கு அதிக உஷ்ணமாகும்பொழுது கார்டோக்குக்கு எல்லா ஜனங்களும் தங்கள் ஆடுமாடு முதலியவைகளுடன் சென்று வசிப்பார்கள். இங்கு குளிர் அதிகரிக்கும் சமயத்தில் தெற்கில் 40 மைல் தூரத்தில் வந்து வசிப்பார்களாம். இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வியாபாரிகளும் இவ்விதம் வியாபாரம் செய்துவருகிறார்கள்.

பத்திராதிபர்.

சமாசாரக் குறிப்பு.

கோயமுத்தூரில் ஸ்திரீகளின் சங்கம்:—ஸ்திரீகளுக்காக ஏற்பட்ட கோயமுத்தூர் கவர்ன்மெண்ட் பெண் பாடசாலையில், ஸ்திரீகள் ஒரு கூட்டம் கூடினார்கள். அதற்கு கோயமுத்தூர் விவசாயக் காலேஜிலிருந்து சிலர் வந்திருந்தார்கள். மிஸ்ஸஸ் தேவசகாயம் பிக்ரரிக்க, மிஸ்ஸஸ் ஸ்ரீநிவாசராவ் அக்கிராசனம்வகித்தார். ஸ்திரீகள், குழந்தைகள் சிகிச்சை செய்யப்படும் டிஸ்பென் ஸெரியைச் சேர்ந்த மிஸ்ஸஸ் மார்ஷல் அன்று மீட்டிங்குக்கு வருவதற்குச் சற்று நேரஞ் சென்றதினால், மிஸ்ஸஸ் தேவசகாயம் ஜப்பானைப் பற்றி அழகான உபந்நியாசஞ் செய்தார். மிஸ்ஸஸ் பாலகிருஷ்ண அய்யரும், மிஸ்ஸஸ் நாகராஜ அய்யரும் மிஸ்ஸஸ் சீனிவாசய்யரும் மிஸ்ஸஸ் ராமசாமி சிவனும் மிஸ்ஸஸ் தேவசகாயத்தை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். மிஸ்ஸஸ் மார்ஷல் "பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றல்" என்ற விஷயத்தைப் பற்றி ஓர் உபந்நியாசஞ்செய்தார். அவர் அந்த உபந்நியாசத்தில் குழந்தைகளுக்கு ஆகாரம் உடை விஷயங்களில் கவனிக்கவேண்டிய முறைகளை எடுத்துச்சொன்னார். அதன் பிறகு வந்திருந்தவர்களில் ஒரு ஸ்திரீயால் பாட்டு பாடப்பட்டது. கடைசியாக சபாநாயகர் சில வார்த்தைகளைப்பேசி முடிக்க சபை கலைந்தது.

லேடி விட்டல்தாஸ் தாமோதர தாக்கர்ஸே காலமானார்:- பம்பாய் பாரிவர்த்தகரும், இந்தியா சட்டசபை மெம்பருமாகிய ஆனரெபில் ஸர் விட்டல்தாஸ் தாமோதரதாக்கர்ஸேயின் மனைவியார் இறந்துபோய் விட்டதாய்த் தெரிந்து விசனிக்கிறோம். அந்த அம்மாளுக்கு 27 வயதுக்குமேலில்லையென்றும், நாகரிகக்கொள்கைகள் மேலிட்ட நல்ல படிப்பாளியென்றும், பொதுக்காரியங்களிலும், பெண்கல்வி அபிவிருத்தியிலும் அக்கரை யெடுத்து வந்தாரென்றும், தேவதாசன் போன்ற தர்மஸ்தாபனங்களை யாதரித்துவந்தாரென்றும் அறிகிறோம். இவ்வளவு நற்செய்கையும் தர்மச்சிந்தையுமுள்ள மனைவியை ஸர் விட்டல்தாஸ் தாமோதர தாக்கர்ஸே இழந்து விட்டாரேவென்று நாம் வருத்தப்படுகிறோம்.

ஊர் ஊராய்க் கொண்டு போகப்படும் வைத்திய சாலைகள்:—சென்னை ராஜதானியில் ஊர்ஊராகக்கொண்டு போகும் வைத்திய சாலைகள் ஸ்திரமாய் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்று ஸர்ஜன் ஜெனரலும் ஸானிடெரி கமிஷனரும் செய்த சிபார்சை சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வித வைத்தியசாலைகளில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கேவலம் ஔஷதங்களை கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சாமர்த்தியம்மட்டும் இருந்தால் போதாது. அவர்கள் விஷஜ்வரம், காலரா, வயிற்றுக் கடுப்பு, நரம்புச் சிலந்தி இவைகளின் காரணங்களையும், சுகாதார விஷயங்களையும் பற்றி ஜனங்களுக்கு போதிக்கும் திறமையை உடைத்தானவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும் என்று ஸர்ஜன் ஜெனரல் சிபார்சு செய்ய அதையும் கவர்ன்மெண்டார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

7½-வருஷம் தாமதித்து வந்த தபால்:—1905-ம் வருஷம் ஜூன்மாதம் 21-ந்தேதி அகமத் நகரில் போஸ்ட் செய்யப்பட்ட ஒரு கடிதம், மேற்படி தேதியுள்ள தபால் முத்திரையுடனும், பம்பாய் வந்துசேர்ந்த தேதியாகிய 1905-ம் வருஷம், ஜூன் மாதம் 22-ந் தேதியுள்ள தபால் முத்திரையுடனும், 1912-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 30-ந்தேதியன்று 1912-ம் வருஷம் நவம்பர்மாதம் 29,30ந்தேதி முத்திரைகளுடன் தாம் கிடைக்கப்பெற்றதாகப் பம்பாயிலுள்ள ஒருவர், டைம்ஸ் ஆப் இந்தியாப் பத்திரிகைக்கு எழுதியிருக்கிறார். இதனால் 7½ வருஷம் தாமதித்திருக்கிறதென்று தெரிகிறது. அகமத்நகருக்கும் பம்பாய் நகருக்குமுள்ள தூரம் சுமார் 250மைல் இருக்கலாம். எக்காரணத்தால் இந்தத்தாமதம் நேரிட்டதெனத் தெரியவில்லையாயினும் பொதுவாய் வியப்பையுண்டாக்குகிறது.

ராஜசக்ரவர்த்தியின் காருண்யம்:—சக்ரவர்த்தி இந்தியாவுக்கு விஜயஞ்செய்திருந்த காலத்தில் வயதுசென்ற ஒரு ராணுவ உத்தியோகஸ்தர் கஷ்டதசையிலிருப்பதாக அவருடைய காதில்விழுந்தது. மிக்க தீரத்தனமான செய்கைகளை அவ்வுத்தியோகஸ்தர் செய்த